

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدٌ وَنُصَلِّيَ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَى عِبْدِهِ الْمَسِيحِ الْمَوْعُودِ
وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ ବାଣୀ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

(ହା ମିମ୍ ସଜଦାହ୍: 09)

ଅନୁବାଦ: ବାସ୍ତବରୂପେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ଓ ତଦନୁଯାୟୀ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅସରନ୍ତି ପୁରସ୍କାର ନିୟତ ରହିଛି ।

ଖଣ୍ଡ: 10

ସମ୍ପାଦକ:

କମ୍ପୁଲ୍ ହକ୍ ଖାନ୍

ସହ ସମ୍ପାଦକ:

ସୟଦ୍ ଅତାଉଲ୍ ଖାହାବ୍

ସଂଖ୍ୟା: 40
ବାର୍ଷିକ ଦେୟ: 600/-

ଅହମଦିୟା ଖବର

ଅଲହମଦୁ ଲିଲ୍ଲାଃ !
ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ କୃପାରୁ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବ ସକ୍ଷମକେ ଅଛନ୍ତି ।
ଜମାଆତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ବିନମ୍ରତାପୂର୍ବକ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍, ନିରୋଗ, ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ସକଳ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାଫଲ୍ୟ ମଣ୍ଡିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବଙ୍କ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବଙ୍କର ରକ୍ଷକ ଓ ସହାୟକ ହୁଅନ୍ତୁ । ଆମିନ ।

09 ରବିଭସ୍ ସାନି 1447 ହି.କ, 02 ଇଖା 1404 ହି.ଶ, 02 October 2025 ମସିହା
www.akhbarbadr.in

ଆହଜରତ ସ.ଅଜ ବାଣୀ

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେ ଅଧିକ ଧନୀ ସିଏ ସେତିକି ହିଁ ଅଭାବୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଧନକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ସକାଶେ ବ୍ୟୟ କରିଥାଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସେତିକି ହିଁ ଧନୀ ଅଟେ ଅଭାବି ନୁହେଁ ।

(2388) ହ. ଅବୁ ଜର୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଯେତେବେଳେ ଖିସ୍ରାଦ୍ ପର୍ବତକୁ ଦେଖୁଲି ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ଯଦି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପର୍ବତକୁ ମୋ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣର (ସୁନା) କରିଆଗଲା ତେବେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଏକଥା ପସନ୍ଦ କରିବି ନାହିଁ ଯେ, ମୁଁ ସେହି ପର୍ବତ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦିନାର (ମୁଦ୍ରା)କୁ ନିଜ ପାଖରେ ତିନି ଦିନରୁ ଅଧିକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖିବି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେଉଁ ରଣ ପରିଶୋଧ କରିବି ସେହି ଦିନାର ଓ ସେତିକି ମୂଲ୍ୟର ଅର୍ଥ ହିଁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖିବି । ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେ ଅଧିକ ଧନୀ ସେ ସେତିକି ହିଁ ଅଭାବୀ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଧନକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ସକାଶେ ବ୍ୟୟ କରିଥାଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସେତିକି ଧନୀ ଅଟେ ।

عَلَىٰ كَثْرَتِهِمْ الْقَوْلُونَ: ହ.ସୟଦ୍ ଜୈନୁଲ୍ ଆବିଦିନ୍ ଖଲିଲ୍ଲାଃ ଶାହ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି: "ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟ ହେଉଛି ସମସ୍ତ ବାଣୀର ସାରାଂଶ । ଏହାର ଭାବାର୍ଥ ଏହିପରି ଯେ, ଧନାତ୍ୟତା ବା ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱଚ୍ଛଳତା ଟଙ୍କା ପାଇସା ଏକତ୍ରିତ କରିବାରେ ନୁହଁ । ବରଂ ଅନେକ ଧନାତ୍ୟ ଓ ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱଚ୍ଛଳ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ରବତ୍ତା ଠାରୁ ବଞ୍ଚିତ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଶୂନ୍ୟ ହସ୍ତ ରହନ୍ତି । ଧନାତ୍ୟତା ବା ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱଚ୍ଛଳତା ବରଂ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମ (ବାମ ଓ ଡାହାଣ ହସ୍ତ)ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବ୍ୟୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ ଧାର୍ମିକ ଓ ସାଂସାରିକ ଆବଶ୍ୟକତା ନିମନ୍ତେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଧନ ତଥା ଅର୍ଥର ଅଭିପ୍ରାୟ ଚରିତାର୍ଥ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଧନ, ଟଙ୍କା ପଇସା ଏକତ୍ରିତ କରି ରଖିଲା ଏବଂ ଭକ୍ତ ଓ ଭଗବାନଙ୍କ ଅଧିକାର ସମ୍ପାଦନ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜର ଧନକୁ ବ୍ୟୟ କଲା ନାହିଁ ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ସବୁଠୁ ବେଶୀ ଦରିଦ୍ର ଓ କାଙ୍ଗାଳ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଧନ ମାଧ୍ୟମରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତଥା ଅଧିକାର (ଭକ୍ତଙ୍କର, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଓ ଧର୍ମର) ସମ୍ପାଦନ କଲା ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରେ ଧନୀ ଅଟେ । କାରଣ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଧନ ବା ଅର୍ଥର ପ୍ରକୃତ ଅଭିପ୍ରାୟ ବା ପ୍ରକୃତ ମର୍ମକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନେଲା । ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ଉପରୋକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମର୍ମସ୍ପର୍ଶୀ ଓ ତାତ୍ତ୍ୱିକପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ।" (ସହିହୁଲ୍ ବୁଖାରୀ, ଭାଗ-4, କିତାବୁଲ୍ ଇତ୍ତିକାଫ୍, ପ୍ରକାଶନ ବର୍ଷ-2008 ମସିହା, କାଦିୟାନ)

☆--☆--☆

ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅସ.ଙ୍କ ନିତୀବାଣୀ

ତୁମେମାନେ ଖୁବ୍ ଇତ୍ତିଗଫାର୍ (ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ ନିକଟରେ ନିଜର ଦୋଷ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଯାଚନା କରିବା) କର । କାରଣ ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମମାନଙ୍କର ଦୋଷକୁ କ୍ଷମା କରି ଦିଆଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଆନ୍ତି ।

ଇତ୍ତିଗଫାର୍ ଓ ବିଶ୍ୱାସ :

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅସ.ଙ୍କୁ କହିଲା, "ହୁଜୁର ! ମୋ ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ଟିକେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ଯେ, ମୋତେ ଏକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ (ମୋର ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନ ହୋଇଯାଉ) ।" ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଆପଣ ଅ.ସ କହିଲେ, ବସ ! ତୁମେ ଖୁବ୍ ଇତ୍ତିଗଫାର୍ (ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ ନିକଟରେ ନିଜର ଦୋଷ ପାଇଁ କ୍ଷମା ଯାଚନା କରିବା) କର । କାରଣ ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମର ଦୋଷକୁ କ୍ଷମା କରି ଦିଆଯିବ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ତୁମକୁ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ମନେରଖ! ବିଶ୍ୱାସ ଏକ ବହୁତ ବୃହତ ଓ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅଟେ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସରେ (ଯେତେ) ଦୃଢ଼, ଈଶ୍ୱର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର (ସେତେ) ହାତ ଧର ନେଇଥାଆନ୍ତି ।

ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ.ଙ୍କୁ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସଂପର୍କରେ ଦୁଆ ନିମନ୍ତେ କୁହାଗଲା, ଆପଣ ଅ.ସ କହିଲେ: "ଦୁଆ ତ' କରାଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ବେଳେବେଳେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ମନୁଷ୍ୟ ସକାଶେ ଅନ୍ୟ ପୁରସ୍କାର ନିହିତ ରଖିଥାଆନ୍ତି । ପ୍ରକାଶ୍ୟ ରୂପେ ଦୁଆ ସ୍ୱୀକୃତ ହେବାର ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇ ନଥାଏ । ତହିଁରେ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ରହିଥାଏ । ବିଶେଷ କିର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ରୂପେ ସଦାଚାରୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନେ ଏହା ମନେକରନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ତ' ପୁଣ୍ୟବାନ୍ ଓ ସଦାଚାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲୁ, ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିପତ୍ତି କାହିଁକି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଏବଂ ଆମେମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ପରୀକ୍ଷା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଲା ଓ

ଈଶ୍ୱର ଆମମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ପରୀକ୍ଷା କଲେ ? "

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ:

ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କହିଲେ, "ମୋତେ ତ' ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ଏତେ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ଯେ, ମୁଁ ତ' ନିଜ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରୁ ନାହିଁ । କାରଣ ଈଶ୍ୱର ମୋର ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ମୋର ଅନ୍ତରକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି । କାରଣ ସେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଓ ସର୍ବଜ୍ଞ ଅଟନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ହ. ଇବ୍ରାହିମ୍ ଅ.ସ.ଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟକୁ ନିକ୍ଷେପ କଲେ ସେତେବେଳେ ଦେବଦୂତମାନେ ଆସି ହ. ଇବ୍ରାହିମ୍ ଅ.ସ.ଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ହେ ଇବ୍ରାହିମ୍! ଆପଣଙ୍କୁ କୌଣସି ଜିନିଷର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି କି ? ହ. ଇବ୍ରାହିମ୍ ଅ.ସ କହିଲେ, وَلَكِنْ اِيْبِيْكُمْ لَا (ଆବଶ୍ୟକତା ତ' ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜର ଆବଶ୍ୟକତା ତଥା ଅଭାବକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ମନେକରୁ ନାହିଁ । ଦେବଦୂତମାନେ କହିଲେ, ଆଛା ! ହେ ଇବ୍ରାହିମ୍, ତାହାତାହେଲେ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜର ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା) କର । ତେବେ ହ. ଇବ୍ରାହିମ୍ ଅ.ସ କହିଲେ, عَلَيْهِمْ مِنْ حَالِيْ مِنْ سَوَالِيْ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ମୋର ଅବସ୍ଥା ସହିତ ଅବଗତ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ମୋତେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ଓ ମାଗିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ" (ମଲ୍‌ପୁଜାହ୍, ଭାଗ-2, ପୃ-88, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ-2018 ମସିହା) ☆--☆--☆

ମନୁଷ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ତରର ସପ୍ତମ ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ଯେଉଁ ପୂର୍ଣ୍ଣତ୍ୱ ଲାଭ କରିଥାଏ ତାହାର ଶେଷ ବିନ୍ଦୁ ମନୁଷ୍ୟ ହୃଦୟ ରୂପକ ଦର୍ପଣରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିବିମ୍ବ ଅଙ୍କିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଯଶ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ପରିପ୍ରକାଶକ ପାଲଟି ଯାଇଥାଏ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଭକ୍ତ ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ, ଈଶ୍ୱର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜର ଶତ୍ରୁ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣତ୍ୱ ଲାଭ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ଓ ତାହାଙ୍କ ପୁରସ୍କାରର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ।

ସୟଦ୍‌ଦିନା ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ସୁରତୁଲ୍ ମୁନିନୁନ୍‌ର ଆୟତ୍ (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ...ପୃ-26ର)

ପୃ-1ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତତ୍ପର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ସଂଖ୍ୟା 18 وَمَا كُنَّا وَ لَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَعَنَّا خَلَقْنَا غَافِلِينَ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କୁହନ୍ତି: "ପୁନଶ୍ଚ ମନୁଷ୍ୟ ଏହାଠାରୁ ବି ଆଗକୁ ଅଗ୍ରଗତି କରିଥାଏ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ସ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ। ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଧର୍ମପରାୟଣତା (ଭାବ) ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇଥାଏ ଯେ, ସେ ନିଜକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦେଇ (ସମର୍ପଣ କରି) ଦେଇଥାଏ । ଯେପରିକି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମରେ କୁହନ୍ତି **بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَنُؤْتِيَهُ أَجْرَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ** ଅର୍ଥାତ୍ କୁହ ତ' ଭଲ। ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ କାହିଁକି ? ଯେ କେହି ନିଜକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରିଦିଏ ଓ ସତ୍‌କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରେ ତେବେ ତାହା ଲାଗି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପୁରସ୍କାର ନିୟତ ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଭୟ ରହିବ ନାହିଁ କି ସେମାନେ ଅତୀତର ତ୍ରୁଟି ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ନାହିଁ ।

ଦେବଦୂତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ତଥା ଦେବଦୂତ ସ୍ତରରେ ସେ ଏହା ମନେକରୁଥିଲା ଯେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ କିଛି କିରପାରିବି। ମୋତେ ଆଦେଶ ଦିଅ ମୁଁ ଦଉଡ଼ି ଯାଇ ତା'ର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବି । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଠାରେ ପହଞ୍ଚି ମନୁଷ୍ୟର ଏହି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଇଥାଏ ଯେ, ସେ ଏହା କହିଥାଏ ଯେ, ମୁଁ ତ' କିଛି ନୁହେଁ, ଯାହା ଓ ଯେପରି ଆପଣଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି ଆପଣ ମୋତେ ସେହିପରି ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ । ଉକ୍ତ ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚି ତା'ର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ

ହୋଇଯାଇଥାଏ । କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏକ ନିର୍ଜୀବ ଓ ନିଷ୍ଠିୟା ଅସ୍ତ୍ର ପରି (ଧରାଇ) ଦେଇଥାଏ । ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ କହିଛନ୍ତି ଯେ, କେତେକ ଲୋକ ଉନ୍ନତ କରୁ କରୁ ଏପରି ସ୍ଥାନର ପହଞ୍ଚି ଯାଆନ୍ତି ଯେ, ଇଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ, କର୍ଣ୍ଣ, ହସ୍ତ ଓ ପାଦ ହୋଇଯାଆନ୍ତି। ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଗତିବିଧି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ତଥା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥାଏ । ସେହି ଲୋକମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ବିପତ୍ତି, ପରୀକ୍ଷା ଓ ଛଳନାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରୁହନ୍ତି ।"

ସପ୍ତମ ସ୍ତର ଯେଉଁଠାରେ ମନୁଷ୍ୟ ଉନ୍ନତ କରି ପହଞ୍ଚିଥାଏ ସେ ହେଉଛି ସେହି ସ୍ତର ଯେଉଁ ସ୍ତର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ଆୟତ୍ **ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ** ରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ପୁନଶ୍ଚ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଏକ ସୃଷ୍ଟିରେ ପରିଣତ କରି ଦିଆଯାଇଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ଏହି ପ୍ରକାରର ଆକାଶୀୟ ରଜ୍ଜ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଯେ, ପୂର୍ବେ ସେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ତାକିବା ଯୋଗୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଉଥିଲା। କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତା'କୁ ସେହି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ ଯେ, ସେ ଯାହା କିଛି କହିଥାଏ ଇଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ତଦନୁଯାୟୀ ନିଜର ଆଦେଶାବଳୀ ପ୍ରଣୟନ କରି ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବେ ଇଶ୍ଵର ସେହି ଭକ୍ତର ହସ୍ତ ଓ ପାଦ (ହାତ ଗୋଡ଼) ହୋଇଯାଇଥିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ପୁନଶ୍ଚ ସେ ଉନ୍ନତ କରୁ କରୁ ଏପରି ଏକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥାଏ ଯେ, ତା'ର ନିଜ ହସ୍ତ, ତୁଣ୍ଡ ଓ ପାଦ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ହସ୍ତ, ପାଦ ଓ ତୁଣ୍ଡ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ସେ **مَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ** (ଅନ୍ ନଜମ:4) ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କିଛି କୁହେ ନାହିଁ । ବରଂ ତାହା

ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିବା ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ ବାଣୀ କେବଳ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ତରଫୁ ହିଁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଖୁସି (ସୌଖୀନା) ଅଟେ । ଅତଏବ୍ ମନୁଷ୍ୟ ଉପରୋକ୍ତ ସୌଖୀନାଗଣା ଚରିତାର୍ଥ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଅତଏବ୍ ଏ ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣତର ଶେଷ ବିନ୍ଦୁ ଯେଉଁ ବିନ୍ଦୁ ଉପରେ ପହଞ୍ଚି ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟ ରୂପକ ଦର୍ପଣରେ ସୌଖୀ ଗୁଣାବଳୀର ସେହି ପ୍ରତିବିମ୍ବ ପ୍ରତିଫଳିତ ଏବଂ ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଯଶ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ପରିପ୍ରକାଶକ ପାଲଟି ଯାଇଥାଏ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସେହି ଭକ୍ତ ପ୍ରତି ଶତ୍ରୁତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ଇଶ୍ଵର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିଜର ଶତ୍ରୁ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ତାହାଙ୍କ ପୁରସ୍କାରର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ଉକ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଉକ୍ତ ସ୍ତର ଆଡ଼କୁ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାର ସଂସ୍ଥାପକ ଏକ ସ୍ଥଳେ ଇଙ୍ଗିତ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ,

اے آل کہ سوئے من بدویدی بسد تبر
از باغباں بترس کہ من شاخ مشرم

"ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ବ୍ୟକ୍ତି ! ତୁ ମୋ ଆଡ଼କୁ ପରଶୁ (ବର୍ଛା) ଓ କୁରାତୀ ନେଇ ଉକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖୁ ଧାଇ ଆସୁଛୁ ଯେ, ତୁ ମୋ ଦ୍ଵାରା ରୋପିତ ଉଦ୍ୟାନକୁ କର୍ତ୍ତନ (କାଟି) ପକାଇବୁ। ତୁ ଉଦ୍ୟାନପାଳକ (ମାଲି) ଠାରୁ ଭୟ କର । କାରଣ ମୁଁ ସେହି ଶାଖା ନୁହେଁ ଯାହାକୁ କାଟି ଦିଆଯିବ । ତୋର କୁମନ୍ତ୍ରଣା ଓଲଟା ତୋର ଉପରେ ଲୋଭଟି ଯିବ ଏବଂ ତୋର ଯୋଜନା ତୋତେ ହିଁ ଧ୍ଵଂସ କରିଦେବ । କାରଣ ଆପାଦ ମସ୍ତକ ମୋର ଇଶ୍ଵର ମୋ ମଧ୍ୟରେ ନିହିତ ରହିଛନ୍ତି । ଆକ୍ରମଣକାରୀ ମୋ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରୁ ନାହିଁ । ବରଂ ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ...ପୃ-12ରେ)

ଖବରକାଗଜ ସାପ୍ତାହିକ ବଦର୍ ନିଜେ ପଢ଼ନ୍ତୁ ଓ ନିଜର ଅନ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ତଥା ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ଵଜନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ସାପ୍ତାହିକ ଖବରକାଗଜ ପାଠ କରିବା ପ୍ରତି ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତୁ ।

ସନ୍ଦେଦିନା ହଜରତ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅୟୋଦ୍‌ହୁଲ୍ଲାଃ ବଦରର୍ ବେଶେଷ ସଂଖ୍ୟା 2014 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ପାଇଁ ନିଜର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରେରଣ କରି କହିଲେ: "ବଦରର୍ ସମ୍ପାଦକମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ଓ ପାଠକବୃନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ କଥା ସର୍ବଦା ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଏହି ଖବରକାଗଜ ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂଶୋଧନ ଏବଂ ଉନ୍ନତ ସକାଶେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ଗୁରୁଜନମାନେ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ସତ୍ତ୍ଵେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହସିକତାର ସହିତ ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜକୁ ସର୍ବଦା ଜାରି ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ସେହି ଗୁରୁଜନ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଦୁଆ, ପବିତ୍ର ଉଦ୍ୟମଜନିତ କଲ୍ୟାଣ ବଳରେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜ ଅବ୍ୟାହତ (ଜାରି) ରହିଛି । ଉକ୍ତ କଥା ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଆଶା କରେ କି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଅହମଦିୟାନେ ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜକୁ ପାଠ କରନ୍ତୁ ଓ ତହିଁରୁ ଉପକୃତ ହୁଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ଭାରତ ଓ ପାକିସ୍ତାନର ଅହମଦିୟାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ କରି ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିବା ଅହମଦିୟାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପ୍ରତି ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ସେହିପରି ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜ ସହିତ ଯେଉଁ କଲ୍ୟାଣ ସଂକ୍ଳାଷ୍ଟ ଓ ନିହିତ ରହିଛି ତାହାକୁ ସାଉଁଟିବା ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।"

ସନ୍ଦେଦିନା ହ. ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ.ବଙ୍କ ଉକ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଚକ୍ଷୁ ବର୍ଦ୍ଧକ ଉପଦେଶାବଳୀକୁ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାନର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ସେବାରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଉଅଛି ଯେ, ଜମାଅତ୍‌ର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଘରମାନଙ୍କରେ ସାପ୍ତାହିକ ଖବରକାଗଜ ବଦରର୍ ଅଧ୍ୟୟନକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବା ନିହାତି ଜରୁରୀ ଅଟେ । ବଦରରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍, ହଦିସ୍ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହି ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ ବ୍ୟତୀତ ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବଙ୍କ ଖୁତବା ଜୁମା, ଉଦ୍‌ବୋଧନୀ ଓ ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଗସ୍ତ ସଂପର୍କିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଚକ ଓ ବିଶ୍ଵାସବର୍ଦ୍ଧକ ରିପୋର୍ଟ୍‌ସ୍ ନିୟମିତ ରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏସବୁକୁ ଅଧ୍ୟୟନ ଏବଂ ପାଠ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହମଦି ପକ୍ଷେ ନିତାନ୍ତ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ସନ୍ଦେଦିନା ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍^{ଅ.ବ}ଙ୍କ ଦୟା ବଳରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ ଖବରକାଗଜ ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଭାଷା ବ୍ୟତୀତ ନାନା ପ୍ରାଦେଶିକ ଭାଷା ଯଥା-ହିନ୍ଦୀ, ବଂଲା, ତାମିଲ୍ ତେଲୁଗୁ, ମାଲିୟାଲମ୍, ଓଡ଼ିଆ ଓ କନ୍ନଡ଼ ଇତ୍ୟାଦି ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଅଛି । ଅତଏବ୍ ଯେଉଁ ଅହମଦି ବନ୍ଧୁମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖବରକାଗଜ ବଦର୍ ନିଜ ନାମରେ ଜାରି କରାଇ ନାହାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସବିନୟ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଉଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଖବରକାଗଜ ବଦର୍ ନିଜ ନାମରେ ଜାରି କରାଇ ନିଜେ ପଢ଼ନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ଅନ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ତଥା ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ଵଜନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ସାପ୍ତାହିକ ଖବରକାଗଜ ପାଠ କରିବା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ ଓ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଆତ୍ମୀୟ ସହିତ ସନ୍ଦେଦିନା ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଅ.ବଙ୍କ ଆଦେଶାବଳୀ ଉପରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁସରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ଖବରକାଗଜ ବଦର୍ ଯଥା ସମୟରେ ନପହଞ୍ଚିବା, ଚାନ୍ଦା ପୈଠ କରିବା, ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ସମସ୍ୟା, ସୂଚନା ଓ ତଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାପ୍ତାହିକ ବଦରର୍ ମ୍ୟାନେଜର୍ ସାହେବଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ । ଯଜାକୁମୁଲ୍ଲାଃ । (ସମ୍ପାଦକ)

130 ତମ ଜଲ୍‌ସା ସାଲାମା କାଦିୟାନ୍, ତା-26, 27, 28, ଡିସେମ୍ବର, 2025 ମସିହାରେ ଆୟୋଜିତ ହେବ

ସନ୍ଦେଦିନା ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅୟୋଦ୍‌ହୁଲ୍ଲାଃ ତାଆଲା ବିନସ୍ଵେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ 130 ତମ ଜଲ୍‌ସା ସାଲାମା କାଦିୟାନ୍ 2025 ମସିହା ନିମନ୍ତେ ତା-26, 27, 28 ଡିସେମ୍ବର 2025 ମସିହା (ବାର-ଶୁକ୍ରବାର, ଶନିବାର ଓ ରବିବାର) ପାଇଁ ତାରିଖ ଓ ବାର ମଞ୍ଚୁର (ଅନୁମୋଦନ) କରିଛନ୍ତି । ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ଏବେଠାରୁ ହିଁ ଦୁଆର ସହିତ ଉକ୍ତ କଲ୍ୟାଣମୂଳକ ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ୍ ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଉକ୍ତ ସୌଖୀଭିତ୍ତିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଲ୍‌ସାରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଯଦ୍ଵାରାକି ଲୋକମାନେ ଉକ୍ତ ଜଲ୍‌ସାରୁ ଉପକୃତ ହୋଇପାରିବେ । ସେହିପରି ହ. ମସିହି ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଜଲ୍‌ସାରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ଦୁଆ କରିଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ସମସ୍ତ ଦୁଆକୁ ସ୍ଵୀକାର କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଅ.ସଙ୍କ ଦୁଆର ପ୍ରକୃତ ଅଧିକାରୀ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ସେହିପରି ଉକ୍ତ ଜଲ୍‌ସା ସାଲାମା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସାଫଲ୍ୟମଣ୍ଡିତ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣମୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମୀୟମାନଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନର କାରଣ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ଯଜାକୁମୁଲ୍ଲାଃ ତାଆଲା ଓ ଅହସନଲ୍ ଯଜା । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହାର ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । (ନାଜିର୍ ଇସଲାହ୍ ଓ ଇର୍ଶାଦ୍ ମକଜ୍ଜିୟାହ୍ କାଦିୟାନ୍)

(ଖୁତବା ଜୁମା)

ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ଯେତେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧମାନଙ୍କରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏହିକି ଯେ, ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ଯେପରି ଅବସ୍ଥା ଥାଉ ନା କାହିଁକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଅବିଚଳତା, ସାହସିକତାର କୌଶସି ଉଦାହରଣ (ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ) ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ବଡ଼ ବଡ଼ ବୀର ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ତିଷ୍ଠି ପାରିଲେ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ଏକ ଚକାଣ ପରି ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୁଅନ୍ତି ।

ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବିଜୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ହିଁ ହୋଇଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷରୁ ଭୟଙ୍କର ଆକ୍ରମଣ ଯୋଗୁଁ ଦଳାତକଟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସାମୟିକ ପରାଜୟ ଘଟିଲା । କିନ୍ତୁ ପରିଶେଷରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଏକ ଭବ୍ୟ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ।

ହ. ବରାଅ ବିନ୍ ଆଜିବ୍ ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ଦେଖି ଆପଣ ସ.ଅ ଗଧ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ସେହି ଗଧର ଲଗାମ (ମଜ) ଧରିଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ କହୁଥିଲେ ଯେ, *يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ إِلَّا كَذِبُكَ إِذْ أَبَاكَ عَبْدُ الْمُطَّلِبِ* । ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଅବତାର ଅଟେ । ଏହା କୌଶସି ମିଛ କଥା ନୁହେଁ, ମୁଁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ନୁହେଁ ଏବଂ ମୁଁ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ମୁତଲ୍ଲିବ୍‌ର ସନ୍ତାନ (ସୁପୁତ୍ର) ଅଟେ ।

ମୁଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ! ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧ ଚରମ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ଛତ୍ରଛାୟାକୁ ଚାଲି ଆସୁଥିଲୁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରେ ରହୁଥିଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ସର୍ବାଧିକ ବୀର ଓ ସାହସୀ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେଉଥିଲା ।

ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରାଣପୋଷଣକାରୀ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ସେହିପରି ଜଲ୍‌ସା ସାଲାମା ଜର୍ମାନୀରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଏବଂ ସଂସାରର ଅବସ୍ଥାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଦୁଆ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆଜି ଠାରୁ ଜଲ୍‌ସା ସାଲାମା ଜର୍ମାନୀ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି.....ଏହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ନିଜର ଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତିରେ ଅଗ୍ରସର ହେବା ନିମନ୍ତେ ଶପଥ ନିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଏହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ବିଶେଷ ରୂପେ ଈଶ୍ଵର ଚର୍ଚ୍ଚା ଏବଂ ଦୁଆରେ ନିଜର ସମୟ ଅତିବାହିତ କରନ୍ତୁ ।

ପାକିସ୍ତାନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ କୌଶସି ନା କୌଶସି ହୃଦୟ ବିଦାରକ ଘଟଣା ଘଟିଯାଇଥାଏ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ବିରୋଧୀମାନଙ୍କର ଧରପକଡ଼ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ସାଧନ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବଙ୍କ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ୍‌ର ଅତ୍ୟାଚାରିତ ଓ ନିଷ୍ଠେଷିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ସଂସାରର ସାମୂହିକ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଦୁଆ ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ଵାନ ।

ଆଜି ଅହମଦିମାନଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦାୟିତ୍ଵ ରହିଛି ଯେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଅନ୍ୟାୟ ବିପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁଠି ହୋଇପାରୁଛି ସେଠାରେ ସ୍ଵରୋଚ୍ଛୋଳନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣମାନେ ବିଶେଷ ରୂପେ ଦୁଆ କରିବା ପ୍ରତି ଜୋର୍ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ବେଦନାପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟର ସହିତ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ।

29 August 2025 ମସିହା ଅନୁଯାୟୀ 9 ଟ ଜହୁର୍ ୧୪୦୪ ହିଜ୍ରୀ ଶମ୍‌ଶୀ, ସ୍ଥାନ-ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟେଲିଫୋର୍ଡ଼ (ସରେ) ୟୁ.କେ । ଖୁତବାର ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଟୀକା ବଦରର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଅଲ୍‌ଫଜଲ୍ ଲଣ୍ଡନ୍‌ର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୃତଜ୍ଞତାର ସହିତ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଉଛି ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

ତଶହୁଦ୍, ତଉହ୍ଡ୍ ଏବଂ ସୁରୁଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବଙ୍କୁ ତାଆଲା ବିନସ୍ତେହିଲ୍ ଅଜିବ୍ କହିଲେ, ଗତ ଖୁତବାରେ ମୁଁ ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଥିଲି । ସେହି ଜ୍ରମରେ ଆଜି ଏହାର ଅତିରିକ୍ତ ତଥା ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିବି । ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ମକ୍କାରୁ ବାହାରିବା ସମୟରେ ହ. ଅଭାବ୍ ବିନ୍ ଅସିଦ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ମକ୍କାର ଅମୀର୍ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ହ. ଅଭାବ୍ ମକ୍କାର ପ୍ରଥମ ଅମୀର୍ ଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ହ. ଅଭାବ୍ ର.ଅଙ୍କ ବୟସ ପ୍ରାୟ 20 ଥିଲା । ହ. ମୁଆଜ୍ ବିନ୍ ଜବଲ୍ ର.ଅ କୁ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କୁ ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦାୟିତ୍ଵ ଦିଆଗଲା ।

ହ. ଅଭାବ୍ ର.ଅଙ୍କ ପରିଚୟ ଏହିପରି ଯେ, ହ. ଅଭାବ୍ ର.ଅଙ୍କ ପିତାଶ୍ରୀଙ୍କ ନାମ ଅସିଦ୍ ବିନ୍ ଅବୁଲ୍ ଇସ୍ ବିନ୍ ଉମୈୟାହ୍ ଥିଲା । ଏହି ବାପ ପୁଅ ଦୁଇଜଣ କୁରେଶୀୟ ବଂଶର ନେତୃବୃନ୍ଦ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ଓ ଏମାନେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ଘୋର ବିରୋଧୀ ଓ ଶତ୍ରୁ ଥିଲେ । ହ. ଅଭାବ୍ ର.ଅଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ନାମ ଜୈନବ୍ ଥିଲା । ଅଭାବ୍‌ଙ୍କ ପିତାଶ୍ରୀ ମକ୍କା ବିଜୟ ପୂର୍ବରୁ ମୁତୁ୍ୟବରଣ କରିଥିଲେ । ଅଭାବ୍‌ଙ୍କ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ଥିବା ଘୃଣାର ଏହି ଅବସ୍ଥା ଥିଲା ଯେ, ମକ୍କା ବିଜୟ ଦିନ ଯେତେବେଳେ ହ. ବିଲାଲ୍ ର.ଅ ଖାନା କାଆବାରେ ଅଜାନ୍ ଦେଲେ ସେତେବେଳେ ଅଭାବ୍ ର.ଅ ନିଜର ସାଥିମାନଙ୍କୁ

କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି ଯେ, ମୋର ପିତାଶ୍ରୀ ଏହି ଅଜାନ୍ ଶୁଣିବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଏହି ସଂସାରରୁ ବିଦାୟ ନେଇଛନ୍ତି । ସେ ଯାହା ହେଉ ଅଭାବ୍ ମକ୍କା ବିଜୟ ଦିନ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ଵୀକାର କରି ନେଇଥିଲା । ଏକଦା ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଅଭାବ୍‌ଙ୍କର ପିତାଶ୍ରୀ ଅସିଦ୍ ବିନ୍ ଅବୁଲ୍ ଆସିବାକୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ଵୀକାର କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମକ୍କାର ଶାସକ ରୂପେ ଦେଖିଥିଲେ । ସେ ତ' ଅବସ୍ଥା ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ମୁତୁ୍ୟବରଣ କଲା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନର ଅର୍ଥ ତା'ର ପୁତ୍ର ହ. ଅଭାବ୍ ର.ଅଙ୍କ ଆକାରରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏକ ବର୍ଷନାନୁଯାୟୀ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଅଭାବ୍ ର.ଅ ସ୍ଵର୍ଗ ଦ୍ଵାର ପାଖରେ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ କବାଟ ଠକ୍ ଠକ୍ କରୁଛନ୍ତି । ପରିଶେଷରେ କବାଟ ଖୋଲାଗଲା ଏବଂ ସେ ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଷନାନୁଯାୟୀ ଆଁହଜରତ କହିଲେ, ଅଭାବ୍‌ର ପିତାଶ୍ରୀ ଅସିଦ୍‌କୁ ଯିଏ କି ଜଣେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା ଏବଂ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ମୁତୁ୍ୟବରଣ କରିଥିଲା ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠ ପୁରରେ ଆପଣ ସ.ଅ ତା'କୁ ଦେଖିଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ଏହା ଭାବିଲେ ଯେ, ଅସିଦ୍ କିପରି ସ୍ଵର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ? ମକ୍କା ବିଜୟ ଦିନ ଅଭାବ୍ ବିନ୍ ଅସିଦ୍ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ମୁଁ ଅଭାବ୍‌କୁ ହିଁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଦେଖିଥିଲି । ଅଭାବ୍‌କୁ ମୋ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣ । ଅର୍ଥାତ୍ ଉପସ୍ଥାପିତ କର । ତାଙ୍କୁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଗଲା ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅ ତାଙ୍କୁ ମକ୍କାର ଅମୀର୍ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଅଭାବ୍ ! ତୁମକୁ ଜଣା ଯେ, ମୁଁ କେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୁମକୁ ଅମୀର୍ (ସେନାପତି ବା ଶାସକ)

ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛି । ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହଲୁଲ୍ଲାଃ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଘରର ସୁରକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅମୀର୍ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛି । ତେଣୁ ହେ ଅଭାବୁ! ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ । ଆପଣ ସ.ଅ ତାଙ୍କୁ ଉକ୍ତ କଥା ଚିନିଅର କହିଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ଅଭାବୁ ର.ଅ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ବିୟୋଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମକ୍କାର ଶାସକ ରହିଥିଲେ । ଏକ ବର୍ଷନାରେ ବର୍ଷିତ ହୋଇଛି ଯେ, ହ. ଅଭାବୁ ର.ଅ ହ. ଅବୁ ବକ୍ସର ର.ଅଙ୍କ କାଳରେ ମଧ୍ୟ ମକ୍କାର ଶାସକ ଥିଲେ । ଯେଉଁ ଦିନ ହ. ଅବୁ ବକ୍ସର ର.ଅଙ୍କ ବିୟୋଗ ହୋଇଥିଲା ସେହି ଦିନ ହ. ଅଭାବୁ ର.ଅଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବିୟୋଗ ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଷନାନ୍ତରାୟୀ ହ. ଅଭାବୁ ର.ଅ ହ. ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହିଥିଲେ ।

ମକ୍କାରୁ ହୁନୈନ୍ ଅଭିମୁଖେ ବାହାରିବା ସଂପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ 6 ଶଖାଲ୍ ଶନିବାର ଦିନ ବାହାରିଥିଲେ ଏବଂ 10 ଶଖାଲରେ ହୁନୈନ୍ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଇବନେ କସିରଙ୍କ ମତରେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ 5 ଶଖାଲରେ ବାହାରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଆଡ଼କୁ ଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ହ. ଉମ୍ମେ ସଲମା ଏବଂ ହ. ଜୈନବ୍ ର.ଅ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ବର୍ଷନାନ୍ତରାୟୀ ହ. ଉମ୍ମେ ସଲମା ଏବଂ ମୈମୁନା ର.ଅ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ବର୍ଷନାନ୍ତରାୟୀ ହ. ଉମ୍ମେ ସଲମା ଏବଂ ହ. ଜୈନବ୍ ର.ଅ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । (ଶରହୁଲ୍ ଅଲ୍ଲାମା ଜର୍ଜାନୀ, ଭାଗ-3, ପୃ-498-499, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଅସ୍ ସିରତୁଲ୍ ହଲବିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-139,149-150,165 ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ସିରତୁଲ୍ ନବୱିୟାହ୍ ଲିଇବନେ ହିଶ୍ମୀମ୍, ପୃ-745, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଅଲ୍ ଲୁ ଲୁଉଲ୍ ମକ୍ନୁନ୍, ଜୀବନୀ ଶବ୍ଦକୋଷ, ଭାଗ-9, ପୃ-251, ଦାରୁଲ୍ ସଲମାତୁ ଉଜ୍ଜୂତ୍)(ଉସଦୁଲ୍ ଗାବା, ଭାଗ-3, ପୃ-549, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଅତତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ବା, ଲିଇବନି ସାଆଦ୍, ଭାଗ-6, ପୃ-5, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)(ଅଲ୍ ବଦାୟା ଷନ୍ ନହାଇୟାହ୍, ଭାଗ-7, ପୃ-5, ଦାରେ ହିଜର)(ତାରିଖୁଲ୍ ଖମିସ୍, ଭାଗ-2, ପୃ-528, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସଂପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଇସ୍ଲାମୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସଂଖ୍ୟା ଯଦିଓ ବିରୋଧୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ କମ୍ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ପୂର୍ବ ଯୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ସଂଖ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନୁହେଁ ବରଂ ଅସ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିଲା ।

ଇମାମ୍ ମୁଗାଜିଉଲ୍ଲେଖକରକ୍ତିଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ 12 ହଜାର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାତ୍ରାର ସଂକ୍ଷେପ ନେଇ ବାହାରିଲେ । 10,000 ସାହାବାମାନେ ମଦିନାରୁ ମକ୍କା ବିଜୟ ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଆସିଥିଲେ ତତ୍ପର 2000 ଲୋକମାନେ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ବାହାରିଥିଲେ । କେତେକ ବର୍ଷନାକାରୀମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା 14000 ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ବର୍ଷନାରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା 12000 ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ମକ୍କାର 2000 ନବ ଦାକ୍ଷିତ ମୁସଲମାନମାନେ ମକ୍କା ବିଜୟରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଯେଉଁ ବର୍ଷନାକାରୀମାନେ 14000 ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ସେମାନେ ମଦିନା ଆସୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଦଳରେ 12000 ହଜାର ସଂଖ୍ୟା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମକ୍କାରୁ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 2000 ବୋଲି କୁହାଯାଏ । (ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଭାଗ-9, ପୃ-233-235, ବଜମେ ଇକବାଲ୍ ଲାହୋର) (ଅଲ୍ ବଦାୟା ଷନ୍ ନହାଇୟାହ୍, ଭାଗ-7, ପୃ-11, ଦାରେ ହିଜର) (ସିରତ୍ ଇବନେ ହିଶ୍ମୀମ୍, ପୃ-763, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଶରହୁଲ୍ ଜର୍ଜାନୀ, ଭାଗ-3, ପୃ-498, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ହୁନୈନ୍ ପଥ ଦେଇ ଜାତେ ଅନୱାତର ନାମକ ଏକ ବିଶାଳ ବରକୋଳି ବୃକ୍ଷ ରହିଥିଲା । ଉକ୍ତ ବରକୋଳି ବୃକ୍ଷକୁ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ବିଜୟର ଶକୂନ ସ୍ୱରୂପେ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ର ସେହି ବରକୋଳି ଗଛ ଉପରେ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଉଥିଲେ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏତେକାଫ୍ କରୁଥିଲେ ଏବଂ

ବୃକ୍ଷ ପ୍ରତି ଅନାବିଳ ଆତ୍ମା, ବିଶ୍ୱାସ ଓ ସମ୍ମାନ ପରିପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଯାତ୍ରାସମୂହ ସେହି ବୃକ୍ଷ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କଲା ସେତେବେଳେ ମକ୍କାର କେତେକ ନବାଗତ ମୁସଲମାନମାନେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ବୃକ୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରି ଦିଅନ୍ତୁ । କାରଣ ସେହି ବୃକ୍ଷରେ ଆମେମାନେ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ର ଓହ୍ଲାଇ ପାରିବୁ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ, ଅଲ୍ଲାଃହୁ ଅକବର ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ତୁମେମାନେ ସେହି କଥା କହୁଛି ଯାହା ହ. ମୁସା ଅ.ସଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ କହିଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ **يُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ (ଅଲ୍ ଆରାଫ୍: 139)** ହେ ମୁସା ! ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ଉପାସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କେତେକ ଉପାସ୍ୟ ଗଢ଼ିଦିଅ । ମୁସା ଅ.ସ କହିଲେ, "ତୁମେମାନେ ଏକ ନିର୍ବୋଧ ସଂପ୍ରଦାୟ ଅଟ ।" ଆହଜରତ ସ.ଅ କହିଲେ, ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଆଚରଣ ତଥା ଗତିବିଧି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଅଛ ସେହି ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ସ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ପୂର୍ବ ଲୋକମାନଙ୍କର ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବ । (ସୁନନୁତ୍ ତିର୍ମିଜି, କିତାବୁଲ୍ ଫିତନ୍, ବାବ୍- ମା ଯାଆ ଲ ତରକବନା ମିନ୍ କାନା କର୍ଲିକୁମ୍, ହଦିସ୍ ନଂ-2180) (ଅସ୍ ସିରତୁଲ୍ ହଲବିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-153, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଭାଗ-9, ପୃ-241, ବଜମେ ଇକବାଲ୍ ଲାହୋର)

ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ଯେପରିକି ମୁଁ ପୂର୍ବେ କହି ସାରିଛି ଯେ, ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ 2000 ନବାଗତ ମୁସଲମାନ ଯୁବକମାନେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ହେଲେ । ସେହି ଯୁବକମାନଙ୍କ ମନରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଏତେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ତଥା ଆସନ୍ତିତ ମଧ୍ୟ ହୋଇ ନଥିଲା, ଯୁଦ୍ଧ ଅଭିଜ୍ଞତା ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ କିଛି ନଥିଲା । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସେମାନେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରର ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ ନାହିଁ । ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଦଳାତକଟା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏମାନେ ହିଁ ସମସ୍ୟା ଓ ପରାଜୟର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହୋଇଥିଲେ । ସେହିପରି ମକ୍କାରୁ କିଛି ଲୋକମାନେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ବାହାରିଥିଲେ । ଏମାନେ ମୁସଲମାନ ନଥିଲେ । କିଛି ଲୋକ ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ଥିଲେ ଓ ଆଉ କିଛି ଲୋକ ପଦାତିକ ଥିଲେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ମହିଳାମାନେ ମଧ୍ୟ ସାଙ୍ଗରେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ଏହି ମହିଳାମାନେ କେବଳ ଏହା ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ସାଙ୍ଗରେ ବାହାରିଥିଲେ ଯେ, ଯୁଦ୍ଧର ପରିଣାମ କ'ଣ ହେଉଛି ? ଯଦି ମୁସଲମାନମାନେ ବିଜୟୀ ହେଲେ ତେବେ ମାଲେ ଗନିମତ୍ (ଯୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଧନ ସମ୍ପଦ) ମିଳିଯିବ ଓ ସେହି ମହିଳାମାନଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଓ ସ୍ୱାର୍ଥ କେବଳ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ପ୍ରାପ୍ତି ଥିଲା । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ କିମ୍ବା ସାହାବାମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି ଘଟୁ କିମ୍ବା ଆପଣ ସ.ଅ ଓ ସାହାବାମାନେ ଆହତ ହୁଅନ୍ତୁ, ତହିଁରୁ ସେହି ମହିଳାମାନଙ୍କର କିଛି ଯାଏ ଆସେ ନାହିଁ। ସେହି ମହିଳାମାନଙ୍କର ଏକ ଅଂଶ କେବଳ ଦର୍ଶକ ରୂପେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ମହିଳା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସେହି ମହିଳାମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀତା ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ସାଙ୍ଗରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ ।

ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ମହିଳାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ପାଖାପାଖି 80 ଥିଲା । ଫଳତଃ ଜୀବନୀ ଲେଖାଳୀମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଯୁଦ୍ଧ ଯହିଁରେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ିଥିଲେ। ଅପରପକ୍ଷେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ସର୍ବଦା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ କରୁ ନଥିଲେ । କାରଣ ଆପଣ ସ.ଅ କହୁଥିଲେ ଯେ, **إِنَّمَا نَسْتَعِينُ بِمُسْرِكٍ** ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ୁ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ (ଜୀବନୀ ଲେଖାଳୀଙ୍କ) ମୁତାବକ ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆପଣ ସ.ଅ ପ୍ରଥମ ଥର କରି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାମିଲ୍ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସଠିକ୍ କଥା ତଥା ସତ୍ୟତା ଏହିକି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ସାହାଯ୍ୟ ନେଇ ନଥିଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ଆପଣ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ନେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଦେଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ଏବଂ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ମହତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଏତେ ସଂଖ୍ୟା ଥିଲା ଯେ, ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ କରି ଦେଇଥିଲା । ଅତଏବ୍ ସେହି ମୁଠାଏ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟର ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ କାହିଁକି ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଲା ? ସେଇଥି ପାଇଁ ନବୀ

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
"ଖମା ଅରସଲନାକା ଇଲା ରହମତନ୍ ଲିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ।"
(ଅଲ୍ ହଜ୍:31)
ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ସମଗ୍ର ସଂସାରବାସୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କେବଳ କରୁଣା ରୂପେ ଗଢ଼ି ପ୍ରେରଣ କରିଛୁ ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sarafat Ali Khan, S/o- Manwar Ali Khan ,
Jamat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
"ଲନ୍ ତନାଲୁଲ୍ ବିରରା ହତା ତୁନଫିକୁ ମିନା ତୁହିବୁନ୍ ।"
(ଆଲେ ଇମ୍ବାନ୍ :93)
ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ପ୍ରିୟ ଧନକୁ ବ୍ୟୟ କରିଦେଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଣ୍ୟ ଲାଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sheikh Ghulam Ahmad & Family, Jamat
Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)

କରାମ୍ ସ.ଅ କଦାପି କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀରେ ସାମିଲ କରି ନଥିଲେ ଓ ନାହିଁ ଆପଣ ସ.ଅ କୌଣସି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହେବା ନିମନ୍ତେ କହିଥିଲେ । ବରଂ ଜୀବନୀ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି ତହିଁରୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ, ମସ୍କାତୁ ଅନେକ ଲୋକମାନେ ସ୍ୱୟଂ ଯୁଦ୍ଧର ପରିଣାମ ଏବଂ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ଲୋଭରେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀରେ ସାମିଲ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତାବସ୍ଥା କେବଳ ଏତିକି ଥିଲା ଯେ, ମୁସଲମାନମାନେ ତ' ଅବଶ୍ୟ ବିଜୟୀ ହେବେ । ତେଣୁ ଚାଲି ତାମସା ଦେଖିବା ଏବଂ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବା । ହଁ କେତେକ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଦୁଷ୍ଟକୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖି ସୈନ୍ୟବାହିନୀରେ ସାମିଲ ହୋଇଗଲେ ଯେ, ସେମାନେ ମସ୍କାତୁ ବିଜୟ ଓ ନିଜର ତିରସ୍କାରକୁ ଭୁଲିପାରୁ ନଥିଲେ । ଏହିପରି ଲୋକମାନେ ମସ୍କାତୁ ନବୀ କରାମ୍ ସ.ଅକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରି ଅସଫଳ ହୋଇ ଏଠାକୁ ମଧ୍ୟ ଚାଲି ଆସିଥିଲେ ଯେ, ଯଦି ଶତ୍ରୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନମାରି ପାରିଲା ତେବେ ଆମେମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାରେ ସୁଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଓ ନବୀ କରାମ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ନାଉଜୁବିଲାଃ ହତ୍ୟା କରି, ନିଜର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଇ ହୃଦୟକୁ ଶାନ୍ତି ମିଳିବ । ସେ ଯାହା ହେଉ 12000 ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମସ୍କାତୁ ବାହାରିଲା ଏବଂ ତିନି ଦିନ ଯାତ୍ରା ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ବର୍ଷନାକାରୀଙ୍କ ମତରେ 5 ଦିନ ଧରି ଯାତ୍ରା କରିବା ପରେ ହୁନୈନ୍ ର ଉପତ୍ୟକାରେ ସେମାନେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ମାର୍ଗରେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଜାଲ କିମ୍ବା କୌଣସି ଖଡ଼ଗ କିମ୍ବା ସାହାବାମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜିନିଷ ପଡ଼ି ଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ବିନ୍ ହର୍ବ ରସୁଲୁଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ଡାକ ମାରୁଥିଲେ ଯେ, ହେ ଅଲଲାଃଙ୍କ ବାଉଁରହ ! ଏହି ଜିନିଷ ଆମକୁ ଦେଇ ଦିଆଯାଉ । କାରଣ ଆମେମାନେ ଏହି ଜିନିଷ ସବୁ ଗୋଟାଈଛୁ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଓଟ ମଧ୍ୟ ଜିନିଷ ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପରିପୁଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା ।

ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ସହଲ୍ ବିନ୍ ହନଜଲି ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ସେ ରସୁଲୁଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ସହିତ ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ଚାଲୁଥିଲେ । ସେ ଦୀର୍ଘ ପଥ ଯାତ୍ରା କଲେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଗଲା । ତେଣୁ ମୁଁ ରସୁଲୁଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ସହିତ ନମାଜ୍ରେ ସାମିଲ ହେଲି । ଠିକ୍ ଏତିକିବେଳେ ଜଣେ ଆରୋହୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିଲା ଏବଂ ସେ କହିଲା, ହେ ଅଲଲାଃଙ୍କ ବାଉଁରହ ! ମୁଁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଆଗେ ଆଗେ ଗଲି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ମୁଁ ଅମକ ଅମକ ପର୍ବତ ଉପରେ ଯେତେବେଳେ ଚଢ଼ିଲି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ହୂଖାଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ନିଜର ମହିଳାମାନଙ୍କୁ (ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ) ଓଟମାନଙ୍କୁ, ଛେଳୀମାନଙ୍କୁ ଓ ପାଳିତ ଜୀବମାନଙ୍କୁ ଧରି ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ତେବେ ରସୁଲୁଲାଃ ସ.ଅ ସ୍ଥିତ ହାସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, କାଲି ଇନ୍-ଶାଅଲାଃ ଏହି ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ମାଲେ ଗନିମତ୍ ହେବ । ଆପଣ ସ.ଅ ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ, ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ଆଜି ରାତିରେ କିଏ ମୋର ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରହରା ଦେବ ? ହ. ଅନସ୍ ବିନ୍ ଅବି ମର୍ସଦ୍ ର.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅଲଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଉଁରହ ! ଆଜି ରାତିରେ ମୁଁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରହାର ଦେବି । ସୁତରାଂ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅନସ୍ ବିନ୍ ଅବି ମର୍ସଦ୍ ! ତାହା ହେଲେ ତୁମେ ବାହାନ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇଯାଅ । ଅତଏବ୍ ହ. ଅନସ୍ ବିନ୍ ଅବି ମର୍ସଦ୍ ନିଜର ଅଶ୍ୱ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହେଲେ ଏବଂ ରସୁଲୁଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ରସୁଲୁଲାଃ ସ.ଅ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଅନସ୍ ! ସେହି ଘାଟିକୁ ଯାଅ । ଉକ୍ତ ପ୍ରହରା ଆହତକରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନଥିଲା । ବରଂ ଆପଣ ସ.ଅ ଆଖାପାଖ ଅଞ୍ଚଳର ଖବର ସଂଗ୍ରହ କରିବା ନିମନ୍ତେ କହିଥିଲେ । ତେଣୁ ଆପଣ ସ.ଅ ହ. ଅନସ୍ଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଅନସ୍ ବିନ୍ ଅବି ମର୍ସଦ୍ ! ତୁମେ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଯାଅ ଏବଂ ତୁମ ଯୋଗୁଁ ରାତିରେ ମୋତେ ଧୋକା ଓ ଭ୍ରମ ନଲାଗୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ନହେଉ ଯେ, ତୁମେ ଅବଚେତନ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଶତ୍ରୁ ତୁମକୁ ଧୋକା ଦେଇଦେବ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସକାଳ ହେଲା ସେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲାଃ ସ.ଅ ନିଜର ନମାଜ୍ ସ୍ଥଳ ନିମନ୍ତେ (ଅଭିମୁଖେ) ବାହାରିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ଫଜରର ଦୁଇ ରକାତ୍ ସୁନ୍ନତ ପାଠ କଲେ । ନମାଜ୍ ନିମନ୍ତେ ତକ୍ବିର୍ ଦିଆଗଲା ଏବଂ ରସୁଲୁଲାଃ ସ.ଅ ନମାଜ୍ ପାଠ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ମୁହଁ ଘାଟି ଆଡ଼କୁ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ନମାଜ୍ ପାଠ କରିନେଲେ ଏବଂ ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସଲାମ୍ କରିନେଲେ ସେତେବେଳେ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ! ତୁମେମାନେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଯାଅ ! ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶୁଭ ସୂଚନା ଦିଆଯାଉଛି ଯେ,

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ୟୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
 "ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଓ ସମବେଦନା ଜ୍ଞାପନ କରିବା ଏଭଳି ଏକ ବସ୍ତୁ ଯେ, ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦିଏ ଏବଂ ତହିଁରୁ ଦୂରେଇ ଯାଏ ତେବେ କ୍ରମଶଃ ସେ ହିଂସ୍ର ପ୍ରାଣୀରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ ।"
 (ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-7, ପୃ-282, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ- 1984 ମସିହା)
 ତାଲିବେ ଦୁଆ: Mohammad Moin, S/o- Mohammad Majid, Jamat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

ତୁମମାନଙ୍କର ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ଆସିଯାଇଅଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ହ. ଅନସ୍ ବିନ୍ ଅବି ମର୍ସଦ୍)କୁ ଡିୟୁଟିରେ ମୁତୟନ କରାଯାଇଥିଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିଯାଇଅଛି । ସାହାବାମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ଘାଟିରେ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କରେ ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଲୁ ଯେ, କାହିଁ କିଏ ଆସିଗଲା ? ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିଗଲା ଏବଂ ରସୁଲୁଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ପାଖରେ ଆସି ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲା । ସେ ସଲାମ୍ (ନମସ୍କାର) କଲା ଏବଂ କହିଲା, ହେ ଅଲଲାଃଙ୍କ ବାଉଁରହ ! ମୁଁ ଚାଲିଲି ଚାଲିଲି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ମୁଁ ସେହି ଉପତ୍ୟକାର ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନ ଉପରେ ଚଢ଼ିଗଲି, ଯେଉଁଠି ଆପଣ ସ.ଅ ମୋତେ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସକାଳ ହେଲା ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଉଭୟ ଉପତ୍ୟକାରେ ଚଢ଼ିଲି । ମୁଁ ଦେଖିଲି, କିନ୍ତୁ ମୋତେ କେହି ବି ଦିଶିଲା ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ, ବସ ! ତୁମେ ରାତ୍ର ସମୟରେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଥିଲ କି ? ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ କହିଲା, ନାହିଁ ତ' ମୁଁ ତ' କେବଳ ଶୌଚ ଏବଂ ନମାଜ୍ ପାଠ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ନଥିଲି । ରସୁଲୁଲାଃ ସ.ଅ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କହିଲେ, ବସ ! ତୁମ ନିମନ୍ତେ ବୈକୁଣ୍ଠ ଅନିର୍ବାଚ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ତୁମେ ଭଲ ଡିୟୁଟି ଦେଇଛ । ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ବର୍ଷନାରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତଚର ଓ ଗୁଲ୍ଲୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚା ମିଳେ ।

ରସୁଲୁଲାଃ ସ.ଅ 10 ଶଖାଲ୍ ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ ଇଶା ସମୟରେ ହୁନୈନ୍ ଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ । ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ ହୂଖାଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗୁଲ୍ଲୀ ରୂପେ ପ୍ରେରଣ କଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀରେ ବୁଲି ସମୀକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ଓ ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଆସି ଦିଅନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ସେହି ତିନି ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେତେବେଳେ ଫେରିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆବାକ୍ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ଥିଲେ । ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ କହିଲା, ତୁମମାନଙ୍କର ଅନିଷ୍ଟ ହେଉ ! ତୁମମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ହୋଇଯାଇଛି ? ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ, ଆମେମାନେ ଅଶ୍ୱ ଉପରେ ଧବଳ ବର୍ଷର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛୁ । ଆମେମାନେ ଅଲଲାଃତାଲାଙ୍କର ରାଶ ଖାଇ କହୁଛୁ ଯେ, ଯଦି ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଗଲା ତେବେ ଆମେମାନେ ସେହି ସ୍ଥିତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି ପାରିବୁ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ଅଲଲାଃତାଲାଙ୍କ ରାଶ ଖାଇ କହୁଛୁ ଯେ, ଯଦି ଆମେମାନେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟମଣ୍ଡଳବାସୀଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନାହିଁ ତେବେ ଆକାଶଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଆମେମାନେ କିପରି ଯୁଦ୍ଧ କରି ପାରିବୁ ? ଯଦି ତୁ ଆମମାନଙ୍କର କଥା ମାନୁଛୁ ତାହାହେଲେ ତୁ ନିଜ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଫେରିଯା । ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟ ଆମେମାନେ ଦେଖୁଲୁ, ଯଦି ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ନିଅନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି କଷ୍ଟ ହେବ ଯାହା ଆମମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ସେ କହିଲା, ତୁମମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ହେଉ ! ତୁମେମାନେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବାଧିକ ଭୀରୁ ଓ କାପୁରୁଷ ଅଟ । ସେ ଭୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇ ଦେଲା ଏବଂ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ଦେଲା ନାହିଁ । କାରଣ ଉକ୍ତ ସୂଚନା ଯେପରି ସୈନ୍ୟବାହିନୀରେ ନପହଞ୍ଚି ଯାଉ । ସେ କହିଲା, ମୋତେ ଏକ ସାହସୀ ବ୍ୟକ୍ତି ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ଆଣି ଦିଅ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତି ସପକ୍ଷରେ ସହମତି ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ, ଅମକ ବ୍ୟକ୍ତିଟି ଅତି ସାହସୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଲାଗୁଛି ତ' । ଅତଏବ୍ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ ପ୍ରେରଣ କଲା ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବାହାରିଲା ମଧ୍ୟ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଫେରି ଆସିଲା । ସେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଭୀତ ବ୍ରହ୍ମ ଥିଲା ଯେପରି ପୂର୍ବ ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଭୀତବ୍ରହ୍ମ (ଭୟଭୀତ) ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ ପଚାରିଲା ଯେ, ହେ ବ୍ୟକ୍ତି ! ତୁମେ କ'ଣ ଦେଖୁଲ ? ସେହି ବୀର ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଏହି ଉତ୍ତର ଦେଲା ଯେ, ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ଏପରି ଧଳା ରଙ୍ଗର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ତି ରଙ୍ଗର ଅଶ୍ୱ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇଥିବା ଦେଖୁଛି । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଦେଖିବାକୁ ମୋର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନାହିଁ । ମୁଁ ଅଲଲାଃତାଲାଙ୍କ ରାଶ ଖାଇ କହୁଛି ଯେ, ମୋତେ ସେହି ଭୟ ଗ୍ରାସ କରିଛି ଏବଂ ମୁଁ ହେଉଛି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାକୁ ତୁ ନିଜ ସାମ୍ନାରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବାର ଦେଖୁଛୁ । ହେ ମାଲିକ୍ ! ଏହା ଉଚିତ୍ ହେବ ଯେ, ଆମେମାନେ ଏଠାରୁ ଫେରିଯିବୁ । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ ନିଜର ସଂକଳ୍ପରୁ ଓହ୍ଲରିଲା ବା କ୍ଷାନ୍ତ ହେଲା ନାହିଁ । ଶତ୍ରୁର ଗୁଲ୍ଲୀମାନେ ଯେଉଁ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଛନ୍ତି, ଜିବନୀ ଲେଖାଳୀମାନଙ୍କ ବର୍ଷନାମୁୟାୟୀ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଦୁଇ ପକ୍ଷ ଯଥାର୍ଥ ହୋଇପାରେ । ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀର ଏହି ଧାରଣା ରହିଛି ଯେ, ସେହି ଗୁଲ୍ଲୀମାନେ ଦେବଦୂତମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ । ଅପରପକ୍ଷେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଏହି ଧାରଣା ହୋଇଥାଇ ପାରେ ଯେ, ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଦେଖିଲେ

ନବୀ ସ.ଅଙ୍କ ବାଣୀ:-
 "ଇଉତ୍ତନିବୁଲ୍ ଗଜିବା" ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ରୋଧରୁ ସର୍ବଦା ବର୍ଜିବା ଉଚିତ୍, କାରଣ କ୍ରୋଧ ହେଉଛି ମଞ୍ଜିର ପରମ ଶତ୍ରୁ ।
 ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sk Deedar Ahmed & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Fazal (Odisha)

ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଐଶ୍ଵରିକ ଭୟ ସଂପ୍ରସାରିତ ହେଲା । ଫଳତଃ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ । (ଅସ୍ ସିରତୁଲ୍ ହଲବିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-153, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ହୁନୈନ୍ ମୁହ୍, ଲେଖକ-ମୁହମ୍ମଦ ଅହମଦ ବାଶମିଲ୍, ପୃ-111, 123-125, ନଫିସ୍ ଏକାଡ଼େମୀରୁ ଉଦ୍ଧୃତ) (ଦଲାଲୁଦ୍ ନୁବୁଖାହ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-130, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ସୁନନ୍ ଅବୁ ଦାଉଦ୍ କିତାବୁଲ୍ ଜିହାଦ୍ ବାବ୍- ଫଜ୍ଲୁଲ୍ ହସି ଫି ସବିଲିଲ୍ଲାହି, ହଦିସ୍ ନଂ-2501, ବାବ୍-ଫିଲ୍ ମଶ୍ଵିକିହିମ୍ ଲହୁ, ହଦିସ୍ ନଂ-2732)(ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଭାଗ-9, ପୃ-235-241, ବଜ୍ଫେ ଇକ୍ବାଲ୍ ଲାହୋର) (ସବ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଖର୍ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-316, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍) (ଅଲ୍ ଲୁ ଲୁଭଲ୍ ମକ୍ନୁନ୍, ଜୀବନୀ ଶବ୍ଦକୋଷ, ଭାଗ-9, ପୃ-245-246, 252, ଦାରୁସ୍ ସଲାମ୍)

ହୁଜୁର ଅନଖର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ସଲମା ବିନ୍ ଅକ୍ଵା ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସାଥରେ ହଜ୍ଵାଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲୁ ଏବଂ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଚାନ୍ଦ୍ର (ଏକ ନମାଜ ଯାହା ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ହେବା ପରେ ଦିନ ବଢିବା ପରେ ପାଠ କରାଯାଇଥାଏ) ସମୟରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଓଟ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇ ଆସିଲା ଆମେମାନେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ ଖାଉଥିଲୁ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ନିଜର ଓଟ ବସାଇ ଓଟର ପଘା ବାନ୍ଧିଲା ଏବଂ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ସାହାବାମାନଙ୍କ ସହିତ ବସିଗଲା ଓ ସାହାବାମାନଙ୍କ ସହିତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲା । ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଷନାରେ ବର୍ଷିତ ହୋଇଛି ଯେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ସାହାବାମାନେ କହିଲେ, ଆମେମାନେ କ୍ଲାନ୍ତ (ଥକି) ହୋଇଯାଇଥିଲୁ, ବାହାନ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵପ୍ନ ସଂଖ୍ୟକ ଥିଲା । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ସେମାନଙ୍କ (ସାହାବାମାନଙ୍କ) ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ପରେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ନିଜର ଓଟ ଆଡ଼କୁ ଗଲା ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଓଟର ପଘା ଫିଟାଇଲା ଓ ଓଟ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇ ତୁରନ୍ତ ଓଟକୁ ଯେତେବେଳେ ଦ୍ରୁତ ବେଗରେ ଦଉଡ଼ାଇବାକୁ ଲାଗିଲା ସେତେବେଳେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ତା'କୁ ଦେଖିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଧର ଧର, ଏଇଟା ପରା ଗୁଲ୍ଲାଟା । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଧରି ଏହାର ସଂହାର କରିଦିଅ । ବନ୍ଦୁ ଅସଲମ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଓଟ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇ ସେହି ଗୁଲ୍ଲାଟା ବ୍ୟକ୍ତିର ପିଛା କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ହ. ସଲମା ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ନିଜର ଓଟ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପଛରେ ଧାଇଁଲି । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଗଲି ଆଗକୁ ଯାଇ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଓଟର ମଙ୍ଗକୁ ଧରି ପକାଇଲି ଏବଂ ତା'ର ଓଟକୁ ମୁଁ ବସାଇ ଦେଲି । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁଲ୍ଲାଟା ଜଣକ ଯେତେବେଳେ ନିଜର ଆଖି ଭୂମି ଉପରେ ରଖିଲା ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରହାର କଲି ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ଵକ୍ଷତ୍ୟ କରିଦେଲି । ଫଳତଃ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତଳେ ପଡ଼ିଗଲା । ମୁଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ଓଟ, ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଜିନିଷ ପତ୍ର ସବୁ ଜବତ୍ କରିନେଲି ଓ ମୁଁ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଗଲି । ଆପଣ ସ.ଅ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କିଏ ସଂହାର କଲା ? ସାହାବାମାନେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଇବନେ ଅକ୍ଵା ସଂହାର କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ତେବେ ଏହି ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅକ୍ଵାର ଅଟେ । (ବୁଖାରୀ କିତାବୁଲ୍ ଜିହାଦ୍, ବାବ୍- ଅଲ୍ ହର୍ବି ଇଜା ଦଖାଲା ଦାରୁସ୍ ସଲାମ୍ ବିଗୈରି ଇମାନ୍, ହଦିସ୍ ନଂ-3051) (ମୁସଲିମ୍, କିତାବୁଲ୍ ଜିହାଦ୍ ଖସ୍ ସୈର୍, ବାବ୍-ଇଞ୍ଜିହକାକ୍ ଅଲ୍ କିତାଲି ସଲବଲ୍ କତଲି, ହଦିସ୍ ନଂ-1754) (ସବ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଖର୍ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-336-337, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍) (ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଭାଗ-9, ପୃ-250-251, ବଜ୍ଫେ ଇକ୍ବାଲ୍ ଲାହୋର)

ହୁଜୁର ଅନଖର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହୁନୈନ୍ ମୁହ୍ ସମୟର ଶତ୍ରୁ ସଂଖ୍ୟା କେତେବେଳେ 30 ହଜାର ବର୍ଷନା କରାଯାଇଥାଏ ତ' ଆଉ କେତେବେଳେ 20 ହଜାର ବୋଲି ବର୍ଷନା କରାଯାଏ ଏବଂ ଆଉ କେତେବେଳେ 4 ହଜାର ବୋଲି ବର୍ଷନା କରାଯାଏ । ଏହାର ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଏହିପରି ଯେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଶତ୍ରୁ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା 20 ହଜାର ଥିଲା । ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପିଲା ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ହିସାବ କରାଯାଏ ତେବେ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ 30 ହଜାର ହୋଇଯାଇଥାଏ । ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ ନିଜ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନଙ୍କୁ ଚୟନ କରି ପର୍ବତ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚାଇ ଦେଲା । ଏହି ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନେ ଛପି ଓ ଛକି ବସିଥିଲେ । ଏମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ

ଉପରେ ଆଚାନକ ଆକ୍ରମଣ କରି ମୁସଲମାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଧ୍ୟରେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରି ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା 4 ହଜାର ଥିଲା ।

ହୁଜୁର ଅନଖର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବନ୍ଦୁ ହଜ୍ଵାଜିନର ସେନାପତି ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ ନିଜର ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଧାଡ଼ି ଏପରି କଲା ଯେ, ଯେତେବେଳେ ରାତ୍ରର ଦୁଇ ତୃତୀୟାଂଶ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ ନିଜ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ନିକଟକୁ ଗଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ହୁନୈନ୍ ଉପତ୍ୟକାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ଲୁଚାଇଦେଲା । ଉକ୍ତ ଉପତ୍ୟକା ଏପରି ଅଟେ ଯେ, ଉକ୍ତ ଉପତ୍ୟକାରେ ଅନେକ ଘାଟି ଏବଂ (ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଗିରିପଥ) ଫାଟ ଥିବା ବାଟ ରହିଛି । ସେହି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ ନିଜର ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ଖେଳାଇ ଦେଲା । ସେମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଛକି ବସିଗଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଓ ସାହାବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ସହସା ଆକ୍ରମଣ କରିଦେବେ । ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନଙ୍କର ଧାଡ଼ି ଏହିପରି ହୋଇଥିଲା ଯେ, ସର୍ବାଗ୍ରେ ଅଶ୍ଵାରୋହୀମାନେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପଛକୁ ପଦାତିକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ, ସେମାନଙ୍କ ପଛକୁ ମହିଳାମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ, ପୁନଶ୍ଚ ମହିଳା ଓ ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କ ପଛକୁ ଧନ ସମ୍ପଦ, ଓଟ, ଛେଳୀ ମେଷମାନେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାଳିତ ଜୀବ ତଥା ପଶୁମାନେ ରହିଥିଲେ । (ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଭାଗ-9, ପୃ-229, 246, ବଜ୍ଫେ ଇକ୍ବାଲ୍ ଲାହୋର) (ସବ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଖର୍ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-312, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍) (ହୁନୈନ୍ ମୁହ୍, ଲେଖକ-ମୁହମ୍ମଦ ଅହମଦ ବାଶମିଲ୍, ପୃ-135, 140 ନଫିସ୍ ଏକାଡ଼େମୀରୁ ଉଦ୍ଧୃତ)(ଅଲ୍ ଲୁ ଲୁଭଲ୍ ମକ୍ନୁନ୍, ଜୀବନୀ ଶବ୍ଦକୋଷ, ଭାଗ-9, ପୃ-261, 262, ଦାରୁସ୍ ସଲାମ୍) (ତାରିଖୁଲ୍ ଖମିସ୍, ଭାଗ-2, ପୃ-508, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଗଜ୍ଵାତୁନ୍ ନବୀ ସ.ଅ, ଲେଖକ-ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ଅହ୍ମଦ୍, ପୃ-490-491, ଜାଞ୍ଜିୟା ପବ୍ଲିଶର୍ସ)

ହୁଜୁର ଅନଖର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ମକ୍କାରୁ ହୁନୈନ୍ ଅଭିମୁଖେ ବାହାରିବା ସମୟରେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ବନ୍ଦୁ ସୁଲୈମ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଏକ ହଜାର ଅଶ୍ଵାରୋହୀ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଆଗରେ ରଖିଲେ ଏବଂ ଏହାର ନେତୃତ୍ଵ ହ. ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ସଲ୍ଵାନ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଜିରାନା ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲା ସେତେବେଳେ ସକାଳ ସମୟରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ମୈମନା ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଣ ଓ ମୈସରାହ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବାମ ଭାଗ ଓ କଲବ୍ (ମଧ୍ୟ ଭାଗ) ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥିଲେ । ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ପ୍ରବାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧୂଜା ବାଣ୍ଟିଲେ । ହୁଜୁର ଅନଖର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପ୍ରବାସକାରୀମାନଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଧୂଜା ଆପଣ ସ.ଅ ହ. ଅଲୀ ର.ଅଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ଧୂଜା ଆପଣ ସ.ଅ ହ. ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ଖଞ୍ଜାସ୍ ଓ ଆଉ ଏକ ଧୂଜା ଆପଣ ସ.ଅ ହ. ଉମର୍ ଫାରୁକ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଅନ୍ୟାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଖଜରଜ ସଂପ୍ରଦାୟର ଧୂଜା ହ. ହୁବ୍ବାବ୍ ବିନ୍ ମୁନଜର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ ଖସ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଧୂଜା ହ. ଉସୈଦ୍ ବିନ୍ ହୁଜୈର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସେହିପରି ହ. ଅବୁ ବୁର୍ଦ୍ଦା ବିନ୍ ନିୟାର୍ ର.ଅ, ହ. ଅବୁ ଲୁବାବାହ୍ ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ମୁନଜର୍ ର.ଅ ଓ ହ. କତାଦା ବିନ୍ ନୁମାନ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧୂଜା ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଏତଦ୍ଭିନ୍ନ 20ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଛୋଟ ଛୋଟ ଧୂଜା ମଧ୍ୟ ଆପଣ ସ.ଅ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟିଥିଲେ । (ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଭାଗ-9, ପୃ-245, ବଜ୍ଫେ ଇକ୍ବାଲ୍ ଲାହୋର) (ହୁନୈନ୍ ମୁହ୍, ଲେଖକ- ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅହମଦ୍ ବାଶମିଲ୍, ପୃ-132, 136 ନଫିସ୍ ଏକାଡ଼େମୀରୁ ଉଦ୍ଧୃତ) (ଅସ୍ ସିରତୁଲ୍ ହଲବିୟାହ୍, ବାଗ-3, ପୃ-153, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ହୁଜୁର ଅନଖର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହୁନୈନ୍ ମୁହ୍ ଦିନ କେହି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲା କି ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆଜି ଆମେମାନେ ଆଉ ସ୍ଵପ୍ନ ସଂଖ୍ୟକ ହେବା ହେତୁ ପରାଜିତ ହେବୁ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜି ଆମେମାନେ ସଂଖ୍ୟାଧିକ ଅଟୁ । କିନ୍ତୁ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ପସନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ନାପସନ୍ଦ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖି ଏହିପରି ବର୍ଷନା କରିଛି ଯେ, **إِذْ أَكْرَبْتُمْ كُنُفُوسَكُمْ** (ଅର୍ ତୈବା: 25) ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାଧିକତା ତଥା ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅହଂକାରରେ ପକାଇ ଦେଇଥିଲା ।

ହୁନୈନ୍ ମୁହ୍ରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବିଜୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ହୋଇଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷ ତରଫରୁ ଜୋର୍ଦ୍ଦାର ଆକ୍ରମଣ ଯୋଗୁଁ ମୁସଲମାନମାନେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ

ହଦିସ୍ରେ ନବଖୀ ସ.ଅ.ସ :-
 "ନମାଜ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଫଳରେ ମନୁଷ୍ୟ ଶିର୍କ ଏବଂ କୁଫର୍ (ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିବା ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀ)ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିଦିଏ " ।
 (ମୁସଲିମ୍, କିତାବୁଲ୍ ଇମାନ୍)
 ତାଲିବେ ଦୁଆ: **Majlis Lajna Imaillah, Jamat Ahmadiya Kerang (Odisha)**

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
 "ଯୁବ ଖୁଦାମ ଓ ଅତ୍ଫାଲମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଉଚିତ । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ରଖନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଷ୍ଠାପର ଓ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଶିଷ୍ଟତା ଓ ଅସଭ୍ୟତା ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ " ।
 (ମଲ୍ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-102,)
 ତାଲିବେ ଦୁଆ: **Sk Shamim Ahmad Sultan & Family, Jamat Ahmadiya Kardapalli (Odisha)**

ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଦଳଚକଟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ଉକ୍ତ ବିଷୟ ସଂପର୍କରେ ପୂର୍ବେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇ ସାରିଛି । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସାମୟିକ ପରାଜୟ ହେଲା ସତ । କିନ୍ତୁ ପରିଶେଷରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଏକ ଭବ୍ୟ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ଏହାର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ଏହିପରି ଅଟେ ଯେ, ହୁନୈନ୍ ମୁଖ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ପ୍ରାୟତଃ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥାଏ ଯେ, ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସକାଳର ଅନ୍ଧକାରରେ ହୁନୈନ୍‌ର ଉପତ୍ୟକାରେ ପ୍ରବେଶ କଲା । ଅପର ପକ୍ଷେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଉପତ୍ୟକାରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲା । ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ, ଅଭିଜ୍ଞ ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ସେହି ଘାଟିରେ ଲୁଚି ରହିଥିଲେ । ମୁସଲମାନମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅନବଗତ ଓ ଅବଚେତନ ଅବସ୍ଥାରେ ଉପତ୍ୟକାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେହି ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନେ ସହସା ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲେ । ଯଦ୍ୱାରାକି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର ଦଳଚକଟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନେ ଫେରି ପଳାୟନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି କେବଳ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ କେତେକ ସାହାବାମାନେ ସେଠାରେ ରହିଗଲେ ଓ ପୁନଶ୍ଚ ଯେତେବେଳେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଅହରହ ଡାକ ମାରିଲେ ସେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଲେଉଟି ଆସିଲା ଏବଂ ଶତ୍ରୁ ସହିତ ମୁହାଁମୁହିଁ ହେଲେ । ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷ ଅତି ଶୋଚନୀୟ ଭାବରେ ପରାଜୟ ବରଣ କଲେ ଓ ଶତ୍ରୁ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମି ଛାଡ଼ି ପଳାୟନ କଲା । (ଅସ୍ ସିରତୁନ୍ ନବଝିୟାହ୍ ଲିଭବ୍‌ନେ ହିଶ୍ମାମ୍, ପୃ-764-765, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଓ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-317, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍) (ହୁନୈନ୍ ମୁଖ୍ୟ, ଲେଖକ- ମୁହମ୍ମଦ ଅହମ୍ମଦ ବାଶ୍‌ମିଲ୍, ପୃ-135-136, 140 ନଫିସ୍ ଏକାଡ଼େମୀରୁ ଉଦ୍ଧୃତ)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଇବ୍‌ନେ ହିଶ୍ମାମ୍‌ଙ୍କ ଯେଉଁ ଜୀବନୀ ରହିଛି ତହିଁରୁ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ସହି ବୁଖାରୀରେ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ସେହି ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଯଦି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଏ ତେବେ ତହିଁରେ ହୁନୈନ୍ ମୁଖ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ନାନା ବିବରଣୀମାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ବରାଅ ବିନ୍ ଆଜିବ୍ ର.ଅ ଯେକି ହୁନୈନ୍ ମୁଖ୍ୟରେ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ, ତାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନା ସହି ବୁଖାରୀରେ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଓ ବିଦ୍ୟମାନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହି ବର୍ଣ୍ଣନାମାନଙ୍କରେ ହ. ବରାଅ ବିନ୍ ଆଜିବ୍ ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ବନ୍ଦୁ ହଞ୍ଜାଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ଯେତେବେଳେ କଲୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ ଏବଂ ଆମେମାନେ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ଏକତ୍ରିତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲୁ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୀର ବର୍ଷଣ କରିଦେଲେ । ଯଦ୍ୱାରାକି ଯେଉଁ ଯୁବକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଜିନିଷ ପତ୍ର ବା ସାଧନ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା ସେମାନେ ସେଠାରୁ ପିଠି ଦେଖାଇ ପଳାୟନ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ରହିଛି ସେଠାରେ ଆପଣ ସ.ଅ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ଅବିଚଳ ରହିଥିଲେ । ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ ହ. ବରାଅ ବିନ୍ ଆଜିବ୍ ର.ଅ କୁହନ୍ତି, ମୁଁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ଦେଖିଲି ଆପଣ ସ.ଅ ଗଧ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ସେହି ଗଧର ଲଗାମ୍ (ମଙ୍ଗ) ଧରିଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ କହୁଥିଲେ ଯେ,

أَنَا الَّذِي لَا كَذِبَ
أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ

ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଅବତାର ଅଟେ । ଏହା କୌଣସି ମିଛ କଥା ନୁହେଁ ଏବଂ ମୁଁ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ ମୁତଲ୍ଲିବ୍‌ର ସନ୍ତାନ (ସୁପୁତ୍ର) ଅଟେ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବୁଖାରୀର ଉପରୋକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଯଦି ଅନୁଧ୍ୟାନ ତଥା ଅବଲୋକନ କରାଯାଏ ତେବେ ହୁନୈନ୍ ମୁଖ୍ୟର ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ରହିଛି ଏବଂ ସାମୁହିକ ରୂପେ ଜୀବନୀ ଲୋଖାଳୀମାନେ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଥାଆନ୍ତି । 1- ସହସା ଆକ୍ରମଣ ଯୋଗୁଁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଯିବା । 2- ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ପୁନଃ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ଓ ଶତ୍ରୁକୁ ପରାସ୍ତ କରି ତିରସ୍କୃତ କରିବା । କିନ୍ତୁ ବୁଖାରୀର ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଯଦି ଆଧାର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ତେବେ ଉକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାଟି ସର୍ବାଧିକ ରୂପେ ସଠିକ୍ ବୋଲି ଜ୍ଞାତ ହେଉଛି । ଅତଏବ ହୁନୈନ୍ ମୁଖ୍ୟର ତିନୋଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ରହିଛି । ଯଥା-

1- ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ବା ପ୍ରଥମ ଚରଣରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ନିଃଶଙ୍କୋଚ ରୂପେ ଯେତେବେଳେ ହୁନୈନ୍ ଉପତ୍ୟକାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ସେତେବେଳେ ମୁସଲମାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଗୋଟିଏ ଭାଗ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ଗୋଟାଇବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହଇଗଲେ ଏବଂ ବ୍ୟଗ୍ର ହୋଇ ଉଠିଲେ ।

2- ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହା ଘଟିଲା ଯେ, ବନ୍ଦୁ ହଞ୍ଜାଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ସେନାପତି ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ଔଫ୍ ନିଜର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଚାରି ହଜାର ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନଙ୍କୁ ଘାଟିରେ ଗୁପ୍ତ ରୂପେ ମୁତୟନ କରିଥିଲା, ସେହି ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଦେଖିଲେ ଯେ, ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଉପତ୍ୟକାର ପ୍ରବେଶ କରୁଛି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ସହସା ତୀର ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଲେ । ବନ୍ଦୁ ହଞ୍ଜାଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ଆରବର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ଥିଲେ । ସକାଳର ଅନ୍ଧକାର ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଏକ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକମାନେ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ଏକତ୍ରିତ କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଞ୍ଜାର

ନବ ଦୀକ୍ଷିତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା । ସେହି ଯୁବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଧର୍ମ ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇ ନଥିଲା । ସେହି ଯୁବକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଲୌହ ମୁକୁଟ ଏବଂ ଲୌହ ପୋଷାକ ଇତ୍ୟାଦି କୌଣସି ବିଶେଷ ପ୍ରକାରର ସୁରକ୍ଷାମୂଳକ ସାଧନ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା ଯେ, ତୀରର ଆକ୍ରମଣରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରି ଥାଆନ୍ତେ । ସୁତରାଂ ତୀରର ଏହି ସହସା ଆକ୍ରମଣରୁ ଏହି ଯୁବକମାନ ବର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱିବାକୁ ଯାଇ ସେଠାରୁ ପଳାୟନ କଲେ । ସେହି ଯୁବକମାନଙ୍କର ବାହନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା । ଅତଏବ୍ ଏହି ମୁସଲମାନ ଯୁବକମାନେ ଯେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ପଛ ଆଡ଼କୁ ପଳାୟନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରକାରର ଦଳଚକଟା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଗଲା । ଓଢ଼ ଓ ଅଶ୍ୱମାନେ ପଳାୟନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଜୀବମାନେ ଚମକି ଗଲେ । ଘାଟି ଯୋଗୁଁ ରାସ୍ତା ମଧ୍ୟ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ତେଣୁ ଜୀବମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାଦ ତଳେ ଚକଟିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଏହି ଦଳଚକଟା ଯୋଗୁଁ ହ. ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ ର.ଅ ସ୍ୱୟଂ ଆହତ ହୋଇ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ମଧ୍ୟ ଜୀବନୀ ପୁସ୍ତକରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି ।

3- ତୃତୀୟ ଯେଉଁ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ରହିଥିଲା ତାହା ଏପରି ଘଟିଲା ଯେ, ସେଥୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହ. ଅନସ୍ ବିନ୍ ମାଲିକ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ପୂର୍ବ (ସମ୍ମୁଖ) ଭାଗର ପାଦ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ତିଷ୍ଠି ପାରିଲା ନାହିଁ । ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ବନ୍ଦୁ ସୁଲୈମ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପଳାୟନ କଲା, ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ମଞ୍ଜାର ଯୁବକମାନେ ପଳାୟନ କଲେ, ପୁନଶ୍ଚ ଆମିର୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ପରାଜୟ ସ୍ୱୀକାର କରି ପଳାୟନ କଲେ । ସେମାନେ କାହାରି ଚିନ୍ତା କଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏତେ ଧୂଳି ଉଡ଼ିଲା ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦୁ ସୁଲୈମ୍, ବନ୍ଦୁ ଆମିର୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ଓ ମଞ୍ଜାର ଯୁବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବି ନିଜର ପାପୁଲିକୁ ଦେଖି ପାରିଲା ନାହିଁ । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆହଜରତ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧ ଲଢ଼ିଛନ୍ତି ସେହି ଯୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏହିକି ଯେ, ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ଯେପରି ଅବସ୍ଥା ଥାଉ ନା କାହିଁକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଅବିଚଳତା, ସାହସିକତାର କୌଣସି ଉଦାହରଣ (ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ) ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ବଡ଼ ବଡ଼ ବୀର ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ତିଷ୍ଠି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ଏକ ଚକାଣ ପରି ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୁଅନ୍ତି ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ଅନସ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ସର୍ବାଧିକ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ସର୍ବାଧିକ ପରୋପକାରୀ ଓ ବଦାନ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବୁଠି ବେଶୀ ବୀର ଓ ସାହସୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହି ହୁନୈନ୍ ମୁଖ୍ୟର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ହ. ବରାଅ ବିନ୍ ଆଜିବ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଗଲେ ସେତେବେଳେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ନିଜର କେତେକ ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକୃତିଆ ରହିଗଲେ ଓ ଶତ୍ରୁ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ଏକାକୀ ଶତ୍ରୁ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ସ୍ୱରରେ ଆପଣ ସ.ଅ ଏହା କହି ଚାଲିଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ଅବତାର ଅଟେ । ଏହା କୌଣସି ମିଛ କଥା ନୁହେଁ ଏବଂ ମୁଁ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ ମୁତଲ୍ଲିବ୍‌ର ସନ୍ତାନ (ସୁପୁତ୍ର) ଅଟେ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ (ବରାଅ ବିନ୍ ଆଜିବ୍) କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୀଷଣ ରୂପ ନେଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ରୁସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ଛତ୍ରଛାୟାକୁ ଚାଲି ଆସୁଥିଲୁ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରେ ରହୁଥିଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ସର୍ବାଧିକ ବୀର ଓ ସାହସୀ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେଉଥିଲା । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଇତ୍ୟବସରରେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସାହସିକତା ଏବଂ ବୀରତ୍ୱର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏହିପରି ଚିଲି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ଏକୃତିଆ ରହିଗଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ଶତ୍ରୁ ଆଡ଼କୁ ନିଜର ଗଧକୁ ଠେଲି ଦେଉଥିଲେ । ହ. ଅବ୍‌ବାସ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଓ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ସାଙ୍ଗରେ ରହିଥିଲୁ । ଆମେମାନେ ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ ହେଲୁ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଗଲେ ସେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ନିଜର ଗଧ ଶତ୍ରୁ ଆଡ଼କୁ ଦୁତ ଗତିରେ ଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଇତ୍ୟବସରରେ ମୁଁ (ହାରିସ୍ ର.ଅ) ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଗଧର ଲଗାମକୁ ଧରି ଗଧକୁ ଅଟକାଇବାକୁ ଲାଗାଲି । କାରଣ ଗଧ ଯେପରି ଗତିଶୀଳ ନହେଉ ଓ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ଗଧର ଲଗାମ୍ ଧରିଥିଲେ । ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାନ୍ତୁୟାୟୀ ହ. ଅବୁ ବକ୍‌ର ର.ଅ ଯେକି ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ ସେ ଗଧର ଲଗାମ୍ ଧରି ଗଧକୁ ଅଟକାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ଅବ୍‌ବାସ୍ ! ବୃକ୍ଷବାସୀଙ୍କୁ ଡାକ । ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଲାହ୍ ହୁଦୈବିୟାହ୍ ଅବସରରେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ପ୍ରାଣର ବଳିଦାନ ଦେବାର ଅଜ୍ଞାକାର ବଦଳରେ ବୈଅତ୍ କରିଥିଲେ । ହ. ଅବ୍‌ବାସ୍ ର.ଅ ଉକ୍ତ ସ୍ୱରର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ସେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଉକ୍ତ ସ୍ୱରରେ ଡାକିଲି, أَصْحَابُ السَّيْرِةِ । ଅର୍ଥାତ୍ ବୃକ୍ଷବାସୀମାନେ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି ? ସେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ରାଣ ଖାଇ କହୁଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ମୋ ଡାକ ଶୁଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏପରି

ଫେରିଲେ ବା ଲେଉଟିଲେ ଯେପରି ଏକ ଗାଈ ନିଜର ବାଛୁରୀ ଆଡ଼କୁ ଧାଇଁଥାଏ। ସେହି ଲୋକମାନେ ଏହା ଡାକିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ଲବ୍‌ବେକ୍, ଲବ୍‌ବେକ୍ ଯା ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ! ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାଉଁଶ ! ଆମେମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛୁ, ଆମେମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛୁ । ସେମାନେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରିଲେ ଏବଂ ଶତ୍ରୁ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ତଥା ବର୍ଣ୍ଣନା ହେଉଛି ସହି ମୁସଲିମ୍‌ର ବର୍ଣ୍ଣନା । ସେଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ କେତେକ ସଦସ୍ୟମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା 300ରୁ 400 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥିଲା ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ ।

ସଂଖ୍ୟା ସଂପର୍କରେ ମତଭେଦର କାରଣ ଏହା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଯେ, ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରେ କେବଳ କେଜଗଣ ସଦସ୍ୟ ଥିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଶତ୍ରୁ ସହିତ ମୁକାବିଲା କରୁଥିବେ । ଏପରି କହିବାକୁ ଗଲେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ 300ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସଦସ୍ୟ ଥିବେ କିମ୍ବା ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ କମ୍ ବେଶୀ ହେଉଥିବ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରେ ତିନିଜଣ କିମ୍ବା ଚାରିଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖିଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ସଂଖ୍ୟା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଲା ଯେ, ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରେ ତିନିଜଣ କିମ୍ବା ଚାରିଜଣ ଲୋକ ଥିଲେ । ସେହିପରି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରେ 10 କିମ୍ବା 12 ଜଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ସଂଖ୍ୟା ଅର୍ଥାତ୍ 10, 12 ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଲା । ସେ ଯାହା ହେଉ ଏପରି ଏକ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଆସିଲା ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରେ କେବଳ କିଛି ଲୋକ ଅର୍ଥାତ୍ ସାହାବାମାନେ ରହିଗଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ହ. ବରାଅ ବିନ୍ ଆଜିର୍ ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲା, ହେ ଅବୁ ଅମ୍ମାରାହ୍ ! କ'ଣ ଆପଣମାନେ ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ପଳାୟନ କରିଥିଲେ କି ? ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ! ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ପଳାୟନ କରି ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଦେଖିଲେ ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଆତୁର ଯୁବକମାନେ ରହିଥିଲେ, ସେହି ଯୁବକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନଥିଲା କିମ୍ବା ସ୍ୱଳ୍ପ ପରିମାଣର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଥିଲା । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଯୁବକମାନେ ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁହାଁମୁହିଁ ହେଲେ (ଏହି ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନଙ୍କର କୌଣସି ତୀର ବ୍ୟର୍ଥ ଯାଉ ନଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ହୁଖାଜିନ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ବନ୍ଦୁ ନଜର୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ) । ଏହି ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନେ ଅହରହ ତୀର ବର୍ଷଣ କଲେ । ଏମାନଙ୍କର କୌଣସି ତୀର ବ୍ୟର୍ଥ ଯାଉ ନଥିଲା । ତେଣୁ ଆହଜରତ ସ.ଅ ସେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁ ଆଡ଼କୁ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ଏବଂ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଧଳା ରଙ୍ଗର ଗଧ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ସେହି ଗଧ ଚଳାଇଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ଗଧ ଉପରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ି କହିଲେ,

أَلَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ
أَلَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ

ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଅବତାର ଅଟେ । ମୁଁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ନୁହେଁ ଏବଂ ମୁଁ ଅବଦୁଲ୍ ମୁତଲ୍ଲିବର ସନ୍ତାନ (ସୁପୁତ୍ର) ଅଟେ ।

ଇୟାସ୍ ବିନ୍ ସଲ୍‌ମା ର.ଅ ନିଜର ପିତା ଅକ୍‌ଖାଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସାହଚର୍ଯ୍ୟତ୍ୱରେ (ସାଙ୍ଗରେ) ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଅଭିମୁଖେ ଗଲୁ । ଆମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁ ସହିତ ମୁହାଁମୁହିଁ ହେଲୁ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲି ଓ ଏକ ଘାଟି ଉପରେ ଚଢ଼ୁଥିଲି କି ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ମୋର ଆମ୍ବା ସାମ୍ବା ହେଲା । ମୁଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତୀର ଯେତେବେଳେ ମାରିଲି ସେତେବେଳେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ତୀରକୁ ଦେଖି ଲୁଚିଗଲା । ମୁଁ ଜାଣି ପାରିଲି ନାହିଁ ଯେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର କ'ଣ ହେଲା ଓ କୁଆଡ଼େ ଗଲା । ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟ ଘାଟିରୁ ବାହାରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସହିତ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସାହାବାମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା । ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ସାହାବାମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିଗଲେ । ମୁଁ ପରାଜିତ ହୋଇ ଫିରିଲି । ମୋ

ଉପରେ ଦୁଇଟି ଚଦର ଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଚଦର ମୁଁ ବାନ୍ଧିଥିଲି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଚଦର ମୁଁ ଉପରେ ପିନ୍ଧିଥିଲି । ମୋ ଚଦର ଯେତେବେଳେ ଫଟିବାକୁ ଲାଗିଲା ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଉଭୟ ଚଦରକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ଏବଂ ମୁଁ ପଛକୁ ଘୁଞ୍ଚି ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କରି । ଆପଣ ସ.ଅ କଲା ଏବଂ ଧଳା ରଙ୍ଗ ମିଶା ଗଧ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇଥିଲେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଇବନେ ଅକ୍‌ଖା ! ତୁମେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛ କି ? ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମେ କାହିଁକି ଦଉଡ଼ୁଛ ? (ସହିହୁଲ୍ ବୁଖାରୀ, କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ବାବ୍-ଗଜ୍‌ଜା ହୁନୈନ୍, ହଦିସ୍ ନଂ-4317) (ସହିହୁଲ୍ ବୁଖାରୀ, କିତାବୁଲ୍ ଜିହାଦ୍ ଷସ୍ ସୈର୍, ବାବ୍-ମିନ୍ ସଫ୍ଟି ଅସହାବତା... ହଦିସ୍ ନଂ-2930) (ସହି ମୁସଲିମ୍, କିତାବୁଲ୍ ଜିହାଦ୍ ଷସ୍ ସୈର୍, ବାବ୍-ଗଜ୍‌ଜା ହୁନୈନ୍, ହଦିସ୍ ନଂ-175,176,177) (ସୁନନ୍ ଇବନେ ମାଜା, କିତାବୁଲ୍ ଜିହାଦ୍, ବାବ୍- ଅଲ୍ ଖୁରୁକୁ ଫିନ୍ ନୁଫୈର୍, ହଦିସ୍ ନଂ-272) (ଦାଏରାହ୍ ମାଆରିଫ୍, ସିରତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ, ଭାଗ-9, ପୃ-253-255, ବଜମେ ଇକ୍‌ବାଲ୍ ଲାହୋର) (ମଜମାଅଜ୍ ଜଖାଇଦି, ଭାଗ-6, ପୃ-189-190, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଷର୍ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-312, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍) (ତାରିଖୁଲ୍ ଖମିସ୍, ଭାଗ-2, ପୃ-513, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ଅର.ଅ ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ତୀରର ପୀଡ଼ା ନିଜ ଶରୀରରେ ସହ୍ୟ କରି ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି କୁହନ୍ତି: "ହୁନୈନ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦେଲେ ତାହାର କାରଣ ଏହିକି ଯେ, ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷରୁ ତୀରର ଆକ୍ରମଣ ଅତି ଭୀଷଣ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଅତଏବ୍ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ କେତେକ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗର ଧରି ଶତ୍ରୁ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ହ. ଅବୁ ବକ୍‌ର ର.ଅ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଦେଖିଲେ ଯେ, ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଆକ୍ରମଣ ଜୋରଦାର୍ ହୋଇଯାଇଛି ତେଣୁ ଆପଣ ର.ଅ ଉକ୍ତ ଆକ୍ରମଣକୁ ଅଟକାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଏବଂ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଆପଣ ସ.ଅ ଅଶ୍ୱର ମଙ୍ଗ ଧରି ପକାଇଲେ । କିନ୍ତୁ ଆହଜରତ ସ.ଅ ହ. ଅବୁ ବକ୍‌ର ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଅବୁ ବକ୍‌ର ! ମୋ ଅଶ୍ୱର ମଙ୍ଗକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ । ଏହାପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ଏହି କବିତା ପାଠ କରି ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ।"

أَلَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ
أَلَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ

ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଅବତାର ଅଟେ । ମୁଁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ନୁହେଁ ଏବଂ ମୁଁ ଅବଦୁଲ୍ ମୁତଲ୍ଲିବର ସନ୍ତାନ (ସୁପୁତ୍ର) ଅଟେ ।

ଆହଜରତ ସ.ଅ ଯେଉଁ କଥା କହିଲେ ଯେ, ମୁଁ ଅବଦୁଲ୍ ମୁତଲ୍ଲିବର ସନ୍ତାନ (ସୁପୁତ୍ର) ଅଟେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହିକି ଯେ, ସେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁ ଏତେ ଭୀଷଣ (ଜୋରଦାର୍) ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲା ଯେ, ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର 4000 ଧନୁର୍ଦ୍ଧରମାନଙ୍କର ତୀର ବର୍ଷଣ କରାଯାଉଥିଲା । ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ମୋର ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲା ମାନବତାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ବୋଲି ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଛି । ତହିଁରୁ କାହାରିକୁ ଭ୍ରମ ନଲାଗୁ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୋର ଅବତାର ହେବା ଯୋଗୁଁ ମୋ ସହିତ ଅଛନ୍ତି । (ଖୌଫ୍ ଔର୍ ଉମିଦ୍ କା ଦର୍‌ମିୟାନୀ ରାଷ୍ଟା, ଅନ୍‌ୱାରୁଲ୍ ଉଲୁମ୍, ଭାଗ-19, ପୃ-47)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ପଳାୟନ କରି ନଥିଲେ । ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନାମାନ ରହିଛି । ଇମାମ୍ ନୁଞ୍ଜୀ ଉଲ୍‌ଲେଖା କରନ୍ତି ଯେ, ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ପଳାୟନ କରି ନଥିଲେ । ବରଂ ମକ୍କାର **مَوْلَانَةُ الْقُلُوبِ** ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ମକ୍କାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲମାନ ହୋଇ ନଥିଲେ ସେମାନେ ପଳାୟନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ସହସା ପରାକ୍ଷୟ ଯୋଗୁଁ ସମ୍ଭବପର ହେଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷ ଏକ ହୋଇ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୀର ବର୍ଷଣ କରି ଦେଇଥିଲେ । (ଅଲ୍ ମିନହାଜ୍, ଶରହ୍ ମୁସଲିମ୍, ଲେଖକ-ଅଲ୍‌ମା ନୁଞ୍ଜୀ, ପୃ-1374, ପ୍ରକାଶନ ସ୍ଥାନ-ଦାରେ ଇବନେ ହିଜମ୍)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ଇମାମ୍ ନୁଞ୍ଜୀଙ୍କ ଉକ୍ତ କଥା ସଠିକ୍ ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧଭୂମିରୁ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ପଳାୟନ କରିଥିବା ମୁସଲମାନମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଦୌ ନଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତେ ପଳାୟନ କରି ନଥିଲେ । କେବଳ ମକ୍କାର କିଛି ନବଦୀକ୍ଷିତ ଯୁବକମାନେ ରହିଥିଲେ । ସେହି ଯୁବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-

"ପବିତ୍ର କୁରଆନକୁ ବୁଝିବା ଓ ତା' ମୁତବାକ ନହିଦାୟତ୍ ପାଇଁ ଅସଲ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ତକ୍‌ଫା (ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମପରାୟଣତା)" ।
(ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Idris Khan, Jamat Ahmadiya Kerang, Mahmoodabad (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ୟୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

"ତୁମେ ଆପୋଷରେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସୁଲାହ୍ କରିନିଅ ଓ ନିଜ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଦୋଷକୁ କ୍ଷମା କର । କାରଣ ଦୁଷ୍ଟ ହେଉଛି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିଜ ଭାଇ ସହିତ ସୁଲାହ୍ କରିବାକୁ ରାଜି ହୁଏ ନାହିଁ" ।
(ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Abdul Chand & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Anwar (Odisha)

ଏପରି ଏକ ସଂଖ୍ୟା ରହିଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ହୃଦୟର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହୋଇ ନଥିଲେ । ସେମାନେ ତ' ମାଲେ ଗନିମତ୍ ଲୋଭରେ କିମ୍ବା କେବଳ ଦର୍ଶକ ହିସାବରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ, ସେହି ଯୁବକମାନଙ୍କର ପଳାୟନ କରିବା ଯୋଗୁଁ ଏବଂ ଭୀଷଣ ତଥା ଜୋରଦାର ତୀର ଆକ୍ରମଣ ଯୋଗୁଁ ଅନ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ବାହନ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶ୍ୱ ଓ ଓ ଓଟ ଚମକି ଯାଇଥିଲେ । ସେହି ବାହନଗୁଡ଼ିକ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ପଳାୟନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଶାଳ ସଂଖ୍ୟକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଯେକି ଜାଣିଶୁଣି ଦଉଡ଼ି ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ଚମକି ପଡ଼ିଥିବା ବାହନଗୁଡ଼ିକ ଯୋଗୁଁ ପଛକୁ ବୁଲିଗଲେ । ଫଳତଃ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଏବଂ ନୈଷ୍ଠକ ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି ସମୟ ପାଇ ପଳାୟନ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ। ସେ ଯାହା ହେଉ ଏହାର ଅତିରିକ୍ତ ବିବରଣୀ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । **ଇନ୍‌ଶାଆଲ୍ଲାଃ** ଏହାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଖୁତ୍ବାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ।

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆଜି ଠାରୁ ଜର୍ମାନୀର ଜଳସା ସାଲାନା ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ସେଠାକାର ସମସ୍ତ ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କୁ ଦୁଆ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳସା ସାଲାନାର ଯେଉଁ ଅଭିପ୍ରାୟ ରହିଛି ତାହାକୁ ଚରିତାର୍ଥ (ପୁରଣ) କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆପଣମାନେ ଉକ୍ତ ଜଳସାକୁ ମେଳା ବୋଲି ମନେକରି ଏଠାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ବରଂ ଏହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ନିଜର ଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତିରେ ନିୟମିତ ରୂପେ ଅଗ୍ରସର ହେବା ନିମନ୍ତେ ଶପଥ ନିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଏହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ବିଶେଷ ରୂପେ ଈଶ୍ୱର ଚର୍ଚ୍ଚା ଏବଂ ଦୁଆରେ ନିଜର ସମୟ ଅତିବାହିତ କରନ୍ତୁ । ଆପଣମାନେ ଯେଉଁଠି ନିଜ ନିମନ୍ତେ, ନିଜର ଆଗାମୀ ବଂଶଧର ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରୁଛନ୍ତି ସେଠାରେ ଆପଣମାନେ ଜମାଅତ୍ତର ଉନ୍ନତି ତଥା ବିକାଶ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିରୋଧୀର ଉପଦ୍ରବରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା କରିବାକୁ ଏବଂ ଉପଦ୍ରବୀମାନଙ୍କର ଉପଦ୍ରବ ଓ ହିଂସା ସମାପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ। ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ଉପଦ୍ରବୀ ଓ ହିଂସାକାରୀମାନଙ୍କ ଉପଦ୍ରବରୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ଓ ଜମାଅତ୍ତକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପାକିସ୍ତାନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଦୁଃଖଦ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଘଟଣା ଘଟିଥାଏ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯଥାଶୀଘ୍ର ସେହି ବିରୋଧୀମାନଙ୍କର ଧରପକଡ଼ (ଦଣ୍ଡିତ କରିବା) ପାଇଁ ଯତନଶୀଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ ଓ ସାଧନ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ । ସାମୁହିକ ରୂପେ ସଂସାରରେ ଶାନ୍ତି ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ଏହି ସଂସାରବାସୀମାନେ ନିଜର କର୍ମ ଓ କୃତ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ନିଜର ବିନାଶ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଭୟଙ୍କର ବିନାଶରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ । ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବଙ୍କ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ୍‌ର ଅତ୍ୟାଚାରିତ ଓ ନିଷ୍ଠେଷିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଇସ୍ରାଇଲ୍ ଦେଶ ନିଜର ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ବର୍ବରତାର ସୀମା ଲଂଘନ କରି ସାରିଛି । ଏପରି ଲାଗୁଛି ଯେ, ଇସ୍ରାଇଲ୍ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଭୁପୃଷ୍ଠରୁ ନିର୍ମୂଳ କରିଦେବାକୁ ଛିନ୍ନ କରିଛି। ନିରୀହ ଲୋକ, ନିଷ୍ଠେଷିତ ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ମହିଳାମାନଙ୍କୁ, ବୃଦ୍ଧ ବୃଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ, ରୋଗୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାରର ସୀମା ଲଂଘନ ହୋଇ ସାରିଛି । ପାଲେଷ୍ଟାଇନ୍ ଏକ ଗଣହତ୍ୟାର କେନ୍ଦ୍ର ପାଲଟି ଯାଇଛି । ସବୁଆଡ଼େ ଖାଲି ନରସଂହାର ଚାଲିଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ତ' ସାଂସାରିକ ରାଜନୈତିକ ନେତାମାନେ ଏବଂ ଦେଶମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱରୋଭୋଳନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେଣି ଯେ, ଏପରି ଗଣହତ୍ୟାକୁ ବନ୍ଦ କରାଯାଉ। କିନ୍ତୁ ସେହି ଦେଶମାନଙ୍କର କଥା ମଧ୍ୟ ଇସ୍ରାଇଲ୍ ସରକାର ଶୁଣିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନାହିଁ। ଧନ ଏବଂ କ୍ଷମତା ନିଶା ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ କରିଦେଇଛି ଏବଂ ଆମେରିକାର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଗର୍ବ ଓ ଆହଂକାରର ଶେଷ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଛି । ମୁସଲମାନେ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି କରୁ ନାହାନ୍ତି କି କୌଣସି ବିହିତ ପଦକ୍ଷେପ ମଧ୍ୟ ନେଉ ନାହାନ୍ତି। ଯଦି ସେମାନେ କିଛି କରି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ତେବେ ଅନ୍ତତଃ ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ସୁଧାର କରି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆନତ ହୁଅନ୍ତୁ । କାରଣ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦଉଡ଼ି ଆସିବେ । ଏପରି ହୁଅନ୍ତା କି ସେମାନେ ଉକ୍ତ ବିନ୍ଦୁକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ନିଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ସଦବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ। ସେହିପରି ମୁସଲମାନମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖନ୍ତୁ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରରୁ ଅଟକାନ୍ତୁ ଏବଂ ସଂସାରର ସାମୁହିକ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜମାଅତ୍ତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଦୁଆ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ (ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ) ଆହ୍ୱାନ ଜଣାଉଛି ।

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆଜି ଅହମଦିମାନଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି ଯେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଅନ୍ୟାୟ ବିପକ୍ଷରେ ଯେଉଁଠି ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରୁଛି ସେଠାରେ ସ୍ୱରୋଭୋଳନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣମାନେ ବିଶେଷ ରୂପେ ଦୁଆ କରିବା ପ୍ରତି ଜୋର ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ବେଦନାପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟର ସହିତ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । (ଅଲ୍‌ଫତ୍ତଲ୍ ଇଶ୍ୱର୍ ନ୍ୟାସ୍‌ନଲ୍, 19 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2025 ମସିହା, ପୃ-2-7)

☆--☆--☆

ବିଗତ ସଂଖ୍ୟା-39, ପୃ-12ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର 02-02-2024 ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏତଦ୍‌ପରେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ତାକି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଯେ, ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ଆସନ୍ତା ବର୍ଷରେ ବଦର୍ ଭୂମିରେ ଆମେମାନେ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ପୁଣି ଭେଟ ହେବୁ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ନିଜର ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କହିଲେ, ବସ ! ତୁମେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍‌କୁ କହିଦିଅ ଯେ, ହିଁ ଆମମାନଙ୍କର ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ପୁଣି ବଦର୍ ଭୂମିରେ ଇନ୍‌ଶାଆଲ୍ଲାଃ ଦେଖା ହେବ । (ଅସ୍ ସିରତୁଲ୍ ହଲବିୟାହ୍, ଭାଗ-2, ପୃ-333, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍, 2008 ମସିହା)

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ମିର୍ଜା ବଶୀର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ର.ଅ ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବୀୟିନ୍‌ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, "ଏପତେ ମୁସଲମାନମାନେ ନିଜର ଘା ତଥା କ୍ଷତରେ ମଲମ ଲଗାଇବା ଓ ପକ୍ତି ବାନ୍ଧିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ ସେପତେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ପାଦଦେଶରେ ମକ୍କାର କୁରେଶ୍‌ମାନେ ଶହୀଦ୍ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଶବକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମମ ଭାବରେ ବିକୃତ କରୁଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ନୃଶଂସନୀୟ ଭାବରେ ଶବକୁ ବିକୃତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କଲେ । ମୁସଲମାନମାନେ ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ଶହୀଦମାନଙ୍କ ଶବ ସହିତ ମକ୍କାର ରକ୍ତାକ୍ତ ହିଂସ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମନରେ ଯାହା ଆସୁଥିଲା ତାହା ସେମାନେ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଥିବା ସାହାବାମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ଶବ ସହିତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । କୁରେଶ୍‌ମାନଙ୍କର ମହିଳାମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ନାକ ଓ କାନ କାଟି ହାରରେ ନାକ କାନକୁ ଗୁଚ୍ଛି ପିନ୍ଧିଲେ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍‌ର ପତ୍ନି ହିନ୍ଦ୍ (ହିନ୍ଦା) ହ. ହମଜା ର.ଅଙ୍କ କଲିଜା କାଢି କଞ୍ଚା ଚୋବାଇଦେଲା । ଅତଏବ୍ ସାର୍ ଖଲିୟାନ୍ ମିଓର କୁହନ୍ତି: "ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଶବ ସହିତ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୃଶଂସନୀୟ ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ମକ୍କାର ଅଧିପତିମାନେ ବହୁ ସମୟ ଧରି ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଶବକୁ ରଖିଭୂମିରେ ସନ୍ଧାନ (ଖୋଜାଖୋଜି) କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ବ୍ୟାକୁଳିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଜିନିଷ ଅର୍ଥାତ୍ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିଲେ ତାହା (ଆହଜରତ ସ.ଅ) ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ସନ୍ଧାନରୁ ସେମାନେ ନିରାଶ ହୋଇ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ନିଜର କେତେକ ସାଥୀମାନଙ୍କ ନେଇ ସେହି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଫାଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଗିରିପଥ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲା । ସେହି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଗିରିପଥ ଠାରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଏକତ୍ରିତ ଥିଲେ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ସେଠାରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ତାକିଲା, " ହେ ମୁସଲମାନମାନେ! କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି କି ? ଆହଜରତ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! କେହି ଉତ୍ତର ଦିଅ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ସମସ୍ତ ସାହାବାମାନେ ନୀରବ ରହିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ହ. ଅବୁ ବକ୍ସର ର.ଅ ଓ ହ. ଉମର୍ ର.ଅ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ! କ'ଣ ଆମେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବୁ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କେହି ବି ଉତ୍ତର ଦିଅ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଆଦେଶମତେ କେହି ବି ଉତ୍ତର ଦେଲି ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅହଂକାରପୂର୍ବକ ଭଙ୍ଗୀରେ କହିଲା, ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି । କାରଣ ଯଦି ଏମାନେ ଜୀବିତ ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ଏମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥାଆନ୍ତେ । ଅତଏବ୍ ହ. ଉମର୍ ର.ଅ ସେତେବେଳେ ନିଜକୁ ସମ୍ଭାଳି ନପାରି କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ! ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ତୁ ଯାହା କହୁଛୁ ତାହା ସବୁ ମିଛ ଅଟେ । ତୁ ଯେଉଁସବୁ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରୁଛୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି । ଈଶ୍ୱର ଆମମାନଙ୍କ ହାତରେ ତୋତେ ଇନ୍‌ଶାଆଲ୍ଲାଃ ଚିରସ୍ମୃତ କରିବେ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ହ. ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କ ସ୍ୱର ଚିହ୍ନି ନେଲା ଏବଂ କହିଲା, ହେ ଉମର୍ ! ତୁମେ ସତ ସତ କୁହ ଯେ, କ'ଣ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି କି ? ହ. ଉମର୍ ର.ଅ କହିଲେ,

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁହନ୍ତି: **وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ**
(ଅବ୍ ଜାରିୟାତ୍: 57)

ଅନୁବାଦ୍: ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଜିନ୍ ଓ ଇନସକୁ ନିଜର ଉପାସନା ସକାଶେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Akhtara Begum & Family,
B.D.A, Bhubaneshwar (Odisha)

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁହନ୍ତି: **وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ**
(ଅବ୍ ଜାରିୟାତ୍: 56)

ଅନୁବାଦ୍: ଏବଂ ସ୍ମରଣ କରାଉ ଥାଅ, କାରଣ ସ୍ମରଣ କରାଇବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ-
ଲାଭ ଦେଇଥାଏ ।

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Shamim Ahmad, S/o- Late Sk Abdul Gaffar &
Jamila Sahiba, Jamat Ahmediya Kotpalla (Odisha)

ହଁ ହଁ ! ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ସକ୍ଷମକେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମର ଏହି କଥା ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଏତ ଧୀର ସ୍ଵରର କହିଲା, ହେଇ ଦେଖରେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ନାଉଜୁବିଲ୍ଲାଃ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଇବନେ କମଆ ମିଛ କଥା କହିଛି । କାରଣ ମୁଁ ତୁମକୁ ସେହି ଉଲ୍ଲୁଲ୍ ହୁରୁଲ୍ ଦେବାତା ଠାରୁ ବି ଅଧିକ ସତ୍ୟ ବୋଲି ମନେକରୁଛି । ଏତଦ୍ଵୟରେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ଡାକିଲା ଯେ, ଉଲ୍ଲୁଲ୍ ହୁରୁଲ୍, ଉଲ୍ଲୁଲ୍ ହୁରୁଲ୍ । ହୁରୁଲ୍ ଦେବତାଙ୍କର ଜୟ ହେଉ । ସାହାବାମାନେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଆଦେଶମତେ ନୀରବ ରହିଲେ । କାରଣ ଆପଣ ସ.ଅ ପ୍ରଥମେ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ନଦେବାକୁ କହିଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାରୁ ଅଟକାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆହଜରତ ସ.ଅ ଯିଏ ନିଜ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ ହେବା ସମୟରେ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ନୀରବ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ସ.ଅ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ପିତୃଳାଭ ନାମୋଜରାଣ ହେବା ମାତ୍ରେ ବ୍ୟାକୁଳିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ସାହାବାମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଦେଖି କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଉ ନାହିଁ କାହିଁକି ? ସାହାବାମାନେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆମେମାନେ କି ଉତ୍ତର ଦେବୁ ଓ କ'ଣ କହିବୁ ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଏହା କୁହ ଯେ, **اللَّهُ أَغْلَىٰ وَأَجَلُّ** । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ! ତୁମେମାନେ ଏହା କୁହ କି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସମସ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ମହିମାରା ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ପୁନଶ୍ଚ କହିଲା, ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ଆମ ପାଖରେ ଉଜ୍ଜା ନାମକ ପିତୃଳା (ମୂର୍ତ୍ତି) ରହିଛି ଏବଂ ତୁମ ପାଖରେ କୌଣସି ଉଜ୍ଜା ଠାକୁର ନାହିଁ । ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଉକ୍ତ କଥା ଶୁଣି ସାହାବାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ! ତୁମେମାନେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଉକ୍ତ କଥାର ଉତ୍ତର ଦେବ ନାହିଁ ? ସାହାବାମାନେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆମେମାନେ କ'ଣ କହିବୁ ଓ କି ଉତ୍ତର ଦେବୁ? ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉତ୍ତର ଦେବା ନିମନ୍ତେ କହିଲେ, **اللَّهُ مُؤَلِّمٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ** । ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ସାହାବାମାନେ ତୁମେମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀଙ୍କୁ ଏହା କୁହ କି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମମାନଙ୍କର ସହାୟକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ସହାୟକ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନୁହଁନ୍ତି । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ କହିଲା, ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ! ଯୁଦ୍ଧ ଏକ କୃପର ବାଲଟି ପରି । ଅର୍ଥାତ୍ ବାଲଟିକୁ ଆମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ପାଣି କାଢିବା ନିମନ୍ତେ କୃପ ମଧ୍ୟରେ ତଳକୁ ପକାଇଥାଉ ଓ ଜଳ କାଢିବା ନିମନ୍ତେ ଦଉଡ଼ିକୁ ଯେତେବେଳେ ଚଣାଯାଏ ସେତେବେଳେ ବାଲଟି କୃପ ମଧ୍ୟରୁ ଉପରକୁ ଆସିଥାଏ । ଅତଏବ୍ ସେଇଥି ପାଇଁ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଯୁଦ୍ଧ ବାଲଟି ପରି ହୋଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ବାଲଟି କେତେବେଳେ ତଳକୁ ଖସିଥାଏ ଓ ତ' ଆଉ କେତେବେଳେ ଉପରକୁ ଉଠିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଦିନକୁ ବଦର ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରତିଶୋଧ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିନିଅ ଓ ତୁମେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ଏପରି ଶବ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ଯେ, ସେହି ଶବଗୁଡ଼ିକୁ ବକୃତ କରି ଦିଆଯାଇଛି । ମୁଁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଶବକୁ ବିକୃତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ, ଶବ ପ୍ରତି ଏତାଦୃଶ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇଛି ତେବେ ମୁଁ କହିଲି ଏପରି କୃତ୍ୟ ଆଦୌ ଘୃଣ୍ୟ ନୁହେଁ । ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ଠିକ୍ ଏହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ବଦର ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧ ହେବ । ଯୁଦ୍ଧର ଏହି ଅଙ୍ଗୀକାର ତୁମ ସହିତ ରହିଲା ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ଵର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଜନୈକ ସାହାବି ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ, ହେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ! ଅତି ସୁନ୍ଦର । ହଉ ଏଥର ଉକ୍ତ ଅଙ୍ଗୀକାର ରହିଲା । ଏହା କହି ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ନିଜର ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ନେଇ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଗଲା ଓ ପୁନଶ୍ଚ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର କୁରେଶମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଙ୍ଗା ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଲେ । ହୁଜୁର ଅନ୍ଵର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ଏହା ଏକ ବିଚିତ୍ର କଥା ଯେ, ଇତ୍ୟବସରରେ କୁରେଶମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶ୍ୟଗତ ସାଧନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେମାନେ ଯଦି ଚାହୁଁଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ନିଜର ଉକ୍ତ ବିଜୟରୁ ଲାଭବାନ୍ ହୋଇପାରି ଥାଆନ୍ତେ ଏବଂ ମଦିନା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ମାର୍ଗ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ (ଖୋଲା) ରହିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୀଳା ଏପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା କି କୁରେଶମାନେ ଉକ୍ତ ବିଜୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ମନ ଭିତରେ ଭୟଭୀତ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଉକ୍ତ ବିଜୟକୁ ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ତଥା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ମନେକରି ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ମଙ୍ଗା

ଫେରିଯିବା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ମନେକଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ କୁରେଶମାନଙ୍କୁ ମଙ୍ଗା ଠାରେ ଯେଉଁ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ତାହାକୁ ସେମାନେ ମୂଲ୍ୟବାନ ମନେକରି ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ମଙ୍ଗା ଫେରିଯିବାକୁ ଉଚିତ୍ ବୋଲି ମନେକଲେ । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ଅତିରିକ୍ତ ସତର୍କତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ତୁରନ୍ତ 70 ଜଣ ସଦସ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ସୈନ୍ୟଦଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି କୁରେଶମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପଛରେ ପ୍ରେରଣ (ପଠାଇ) କରିଦେଲେ । ସେହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଧ୍ୟରେ ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅ, ହ. କୁବୈର୍ ର.ଅ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ଵର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାଟି ବୁଝାବୁଝା ଅଟେ । ସାଧାରଣ ଇତିହାସବିତମାନେ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ହ. ଅଲୀ ର.ଅ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅନୁଯାୟୀ ହ. ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ଖୁଦ୍ ର.ଅଙ୍କୁ କୁରେଶମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପଛରେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ଆହଜରତ ସ.ଅ ହ. ସାଆଦ୍ ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ସାଆଦ୍ ! ତୁମେ ଏହି ଖବର ଲାଗେଇଲ ଚିକେ ଯେ, କୁରେଶ୍ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଦିନା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁ ନାହାନ୍ତି ଓ ମଦିନା ଉପେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖୁ ନାହାନ୍ତି ତ' ? ଆପଣ ସ.ଅ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଦି କୁରେଶମାନେ ଓଟ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଶ୍ଵମାନଙ୍କୁ ଖାଲିଟାରେ ଚଳାଉଛନ୍ତି ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏହା ବୁଝିବ ଯେ, ସେମାନେ ମଙ୍ଗା ଆଡ଼କୁ ଫେରିଯାଉଛନ୍ତି । ମଦିନା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ । ପୁନଶ୍ଚ ଯଦି ସେମାନେ ଅଶ୍ଵ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭଲ ନୁହେଁ । ଆପଣ ସ.ଅ ତାଙ୍କୁ ଉକ୍ତ କଥାର ତାରିଦ୍ କଲେ ଯେ, ଯଦି କୁରେଶମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଦିନା ମୁହାଁ ହେଲା ତେବେ ତୁରନ୍ତ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉ । ଆପଣ ସ.ଅ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହପୂର୍ବକ ଅବସ୍ଥାରେ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ଯଦି କୁରେଶମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଦିନା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ତେବେ ମୁଁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଶପଥ କରି କହୁଛି ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁକାବିଲା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଆକ୍ରମଣର ସ୍ଵାଦ ଚଖାଇଦେବୁ । ସୁତରାଂ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରିତ ଲୋକମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ସାହାବାମାନେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଆଦେଶାନୁଯାୟୀ କୁରେଶ୍ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପଛରେ ଗଲେ ଏବଂ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏହି ଖବର ସଂଗ୍ରହ କରି ଫେରିଲେ ଯେ, କୁରେଶମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଙ୍ଗା ଆଡ଼କୁ ଯାଉଅଛି । (ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବୀୟିନ୍, ଲେଖକ- ହ. ମିର୍ଜା ବସୀର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ଏମ୍.ଏ ର.ଅ, ପୃ-498-500)

ହୁଜୁର ଅନ୍ଵର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଆହତହୋଇ ଚେତାଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବା ଓ ତତ୍ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି କୁହନ୍ତି: "କିଛି ସମୟ ପରେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଚେତା ଫେରିଲା ଓ ସାହାବାମାନେ ତତ୍ପର୍ୟାୟରେ ଲୋକ ପ୍ରେରଣ କରିଦେଲେ ଯେ, ମୁସଲମାନମାନେ ପୁନର୍ବାର ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତୁ । ପଳାୟନ କରିଥିବା ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପୁଣିଥରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ଓ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ପର୍ବତର ପାଦଦେଶକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଯେତେବେଳେ ପର୍ବତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଗୁମ୍ଫାରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ଡାକ ମାରିଲା ଯେ, ହେ ମୁସଲମାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ! ଆମେମାନେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ମାରି ଦେଇଛୁ । ରସୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ କଥାର ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । କାରଣ ଏପରି ନହେଉ ଯେ, ଶତ୍ରୁ ସତ୍ୟାବସ୍ଥା ଠାରୁ ଅବଗତ ହୋଇ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେବ ଓ ଆହତ ମୁସଲମାନମାନେ ପୁଣିଥରେ ଶତ୍ରୁ ଆକ୍ରମଣର ଶିକାର ହୋଇ ନଯାଆନ୍ତୁ । ଅତଏବ୍ ଇସଲାମୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପକ୍ଷରୁ ଯେତେବେଳେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ କୌଣସି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ତଥା ଉତ୍ତର ମିଳିଲା ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଏହି ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇଗଲା ଯେ, ତା'ର ଧାରଣା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଠିକ୍ ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆହଜରତ ସ.ଅ ମତ୍ତୁବରଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ କହିଲା, ହେ ମୁସଲମାନମାନେ! ଆମେମାନେ ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାରି ଦେଇଛୁ । ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ହ. ଅବୁ ବଙ୍କର ର.ଅଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ, ହେ ଅବୁ ବଙ୍କର ! ଆପଣ କିଛି ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ପୁଣି ଡାକିଲା ଯେ, ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! ଆମେମାନେ ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାରି ଦେଇଛୁ । ହ. ଉମର୍ ର.ଅ ଯେକି ଜଣେ ଉତ୍ସାହୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ୍ ଉକ୍ତ କଥାର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଲେ ଯେ, ଆମେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ସକ୍ଷମକେ ଜୀବିତ ଅଛୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-
 "ଆମ ଅହେମଦିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପନ୍ନରେ ଅବଗତ କରାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଜରୁରୀ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଆମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ" ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sajeed Khan, S/O- Sultan Ahmad, Jamat Ahmadiya Paradeep (Kerang) (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
 "ଆମ ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହି ଉଚିତ୍ ହେବ ଯେ, ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ଚାରିଦ୍ରିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି କରନ୍ତୁ । କାରଣ 'ଅଲ୍ ଇସ୍ତିକାମତୁ ଫୌକଲ୍ କରାମତି' ।"
 (ମଲ୍‌ପୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-102,)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Halimuddin Khan & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)

ମୁକାବିଲା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ହ. ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ବାରଣ କଲେ ଯେ, ହେ ଉମର୍ ! ଆପଣ ଏପରି କରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ୟା ଘେରରେ ତଥା କଷ୍ଟରେ ପକାନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଆପଣ ଚିକେ ନୀରବ ରୁହନ୍ତୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଗଲା ଯେ, ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ସଂସ୍ଥାପକ (ହ. ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କ) ବାମ ଓ ଡାହାଣ କାନ୍ଧ ଅର୍ଥାତ୍ ହ. ଅବୁ ବକ୍ର ର.ଅ ଓ ହ. ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆମେମାନେ ମାରି ଦେଇଛୁ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ଓ ତା'ର ସାଥୀମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହଇ ଶ୍ଳୋଗାନ ଦେଲେ ଯେ, ଉଲୁଲ୍ ହୁବୁଲ୍, ଉଲୁଲ୍ ହୁବୁଲ୍ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆମମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନିତ ଦେବତା ହୁବୁଲ୍ଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉଚ୍ଚ ହେଉ । କାରଣ ସେ ଆଜି ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମକୁ ଶେଷ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ।"

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ କୁହନ୍ତି: "ଯେଉଁ ବାଉଁଶ (ଅର୍ଥାତ୍ ଆହଜରତ ସ.ଅ) ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ହ. ଅବୁ ବକ୍ର ଓ ହ. ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଘୋଷଣା ସମୟରେ ନୀରବ ରହିବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ଏପରି ନହେଉ ଯେ, ଆହଜତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପୁଣିଥରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେଉ ଓ ମୁଠାଏ ମୁସଲମାନମାନେ ଅବୁ ସୁଫିୟାନର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ହାତରେ ପୁଣିଥରେ ଶହାଦ୍ ହୋଇ ନଯାଆନ୍ତୁ । ଅତଏବ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବୁ ସୁଫିୟାନ ଯେଉଁ କଥା କହିଲା କି ଉଲୁଲ୍ ହୁବୁଲ୍, ଉଲୁଲ୍ ହୁବୁଲ୍ । ଏହା ଏକେଶ୍ୱରବାଦଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମାନର ପ୍ରଶ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେଲା । ଯେତେବେଳେ ସିକ୍ (ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରିବା)ର ଶ୍ଳୋଗାନ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ଦିଆଗଲା, ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଅନ୍ତରାତ୍ମା ବ୍ୟାକୁଳିତ ହୋଇ ଉଠିଲା । ଆପଣ ସ.ଅ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ସାହାବମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଦେଖି କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ! ତୁମେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଉ ନାହିଁ କାହିଁକି ? ସାହାବାମାନେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାଉଁଶ ! ଆମେମାନେ କି ଉତ୍ତର ଦେବୁ ଓ କ'ଣ କହିବୁ ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ତୁମେମାନେ ଏହା କୁହ ଯେ, اَللّٰهُ اَعْلٰى وَ اَجَلٌ . اللّٰهُ اَعْلٰى وَ اَجَلٌ . ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ମିଛ କହୁଛ ଯେ, ହୁବୁଲ୍ ଦେବତାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏହା ଅସତ୍ୟ ଅଟେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯେକି ଏକ ଓ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଅଟନ୍ତି ସେ ହିଁ ମର୍ଯ୍ୟାଦାଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା, ମହିମା ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟେ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଆପଣ ସ.ଅ ନିଜର ଜୀବିତ ହେବାର ସୂଚନା ଶତ୍ରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ସାହାବିକପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତରର ପ୍ରଭାବ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଉପରେ ଏତେ ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଲା ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଶା ଧୂଳିସାତ୍ ହୋଇଗଲା । ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଠାଏ ମୁସଲମାନମାନେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଏହି ମୁଠାଏ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମାରିଦେବା ବସ୍ତୁବାଦୀ ନିୟମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସମ୍ଭବପର ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପୁନର୍ବାର ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ସାହସ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଯେତିକି ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ତଦନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସ ପାଳନ କରି ମସ୍ଜା ଫେରିଗଲେ।"

(ଦିବାତା ତଫସିରୁଲ୍ କୁରଆନ୍, ଅନୱାରୁଲ୍ ଉଲୁମ୍, ଭାଗ-20, ପୃ-252-253)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ବିଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକଣ୍ଠା ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ଘଟଣାକୁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । **ଇନଶାଆଲ୍ଲାଃ** ସେହିସବୁ ଘଟଣାବଳୀକୁ ମୁଁ ଆସତ୍ତା ଖୁତ୍ବାମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଯେପରିକି ସାମୁହିକ ଦୁଆ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜମାଅତ୍ତର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟାବୃନ୍ଦଙ୍କୁ କହିଥାଏ, ଯେ, ଜମାଅତ୍ତର ସଦସ୍ୟାବୃନ୍ଦମାନେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନର ସାମୁହିକ ପରିସ୍ଥିତ ଏବଂ ସେହିପରି ଯମନ୍ ଓ ପାକିସ୍ତାନରେ ବାସ କରୁଥିବା ଅହମଦିମାନେ ବିଶେଷ ରୂପେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ସମ୍ଭବତଃ ଗାଜାରେ ଯୁଦ୍ଧ ବିରାମ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟାସ ଚାଲିଛି । ସମ୍ଭବତଃ ଇସ୍ରାଇଲୀୟ ସରକାର ମଧ୍ୟ କିଛିଟା ଯୁଦ୍ଧ ବିରାମ ପାଇଁ ସହମତି ପ୍ରକାଶ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଲେବନାନର ସୀମା ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଖେଷ୍ଟ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଥିବା ପାଲେଷ୍ଟାଇନବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ପଡ଼ିବ । ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟର କୌଣସି ଚିହ୍ନି ବର୍ଣ୍ଣ ହିଁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଲେଖିଲାବାଲା ସ୍ତମ୍ଭାକାର, ସମ୍ପାଦକମାନେ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ଲେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେଣି ଯେ, ଇସ୍ରାଇଲ୍ ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାରର ସମସ୍ତ ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରି ସାରିଲାଣି । ଆମେରିକାର ନେତାମାନେ ନିଜ ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ଶୁଙ୍ଖଳିତ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରିବାରେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଖୋରାକ ଯୋଗାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଆଁରେ ଘିଅ ଭାଳିଲା ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି । ସେହି କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କର ଆୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । କାରଣ କାରଖାନାରେ ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ' ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ବୁଦ୍ଧିଜୀବିମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହା କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେରିକା ନିଜର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଯାଇ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଦୀର୍ଘ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ସଂସାରରେ ଉପଦ୍ରବ ବ୍ୟାପୁଛି । ଏମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କବଳରୁ ଏମାନେ ବର୍ତ୍ତି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ଅହମଦିମାନେ ନିଜର ଦୁଆ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ବିନାଶରୁ ବର୍ତ୍ତିବା ପାଇଁ ନିଜର ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରନ୍ତୁ । ବିଗତ ଦିନରେ ଏହି ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ମିଳିଥିଲା ଯେ, ୟୁ.ଏନ୍. ଓକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଯୋଗାଉଥିବା ଯେଉଁ ଏଜେନ୍ସୀଗୁଡ଼ିକ ରହିଛନ୍ତି ଯଥା- ଆମେରିକା ଓ

ୟୁ.କେ ଇତ୍ୟାଦିମାନେ ୟୁ.ଏନ୍.ଓକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଏମାନଙ୍କର 11, 12 ଜଣ ଲୋକ ହମାସ୍ ସହିତ ମିଶିଥିଲେ । ସେହି କାରଣରୁ ଉକ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଉଛି ଯେ, କେହି ପାଲେଷ୍ଟାଇନକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ନାହିଁ । ଏହା ଏଇଥି ପାଇଁ ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଉ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କର ଆଉ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କଥା ଏହିକି ଯେ, ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ସୂଚନା ଆସୁ ନାହିଁ ଯେ, ତେଲ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ଯେଉଁ ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ରହିଛନ୍ତି ସେମାନେ କାହିଁକି ଏହା ଘୋଷଣା କରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ, ଆମେମାନେ ପାଲେଷ୍ଟାଇନକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବୁ । କାରଣ ୟୁ.ଏନ୍.ଏଜେନ୍ସୀ ଘୋଷଣା କରି ସାରିଛି ଯେ, ଫେବୃୟାରୀ ପରେ ଆମେମାନଙ୍କୁ ଯଦି ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ନହେଲା ତେବେ ଆମେମାନେ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସଂସାରରେ ଯେଉଁ ଉପଦ୍ରବ, ହିଂସା, ବିଶୃଙ୍ଖଳା ଓ ନରସଂହାର ଚାଲିଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଉ । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନେ ଇରାନ୍ ଦେଶ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ ଆଶଙ୍କା ବେଶ୍ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ସେହିପରି ଯମନ୍ ଅହମଦିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଆପଣମାନେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ଆମର ଜଣେ ନୈଷ୍ଠିକ ଅହମଦିକୁ ସେଠାରେ ନଜରବନ୍ଦ ଓ କଏଦ କରି ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ଖରାପ ହେବା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କୁ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା, ଚିକିତ୍ସାଧୀନ ଅବସ୍ଥାରେ ତାଙ୍କର ବିୟୋଗ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି । **ଇନା ଲିଲ୍ଲାହି ଓ ଇନା ଇଲୈହି ରାଜିଉନ୍** । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବିବରଣୀ ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ସେ ଯାହା ହେଉ ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ଦେଇ ଗତି କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅତିରିକ୍ତ ବିବରଣୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ **ଇନଶାଆଲ୍ଲାଃ** ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ଯନାଜାଃ ମଧ୍ୟ ପାଠ କରାଇବି ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପାକିସ୍ତାନର (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ...ପୃ-12ରେ)

ଏମ୍.ଟି.ଏ ଇଶ୍ୱରନାୟନଲ୍ ଇଣ୍ଡିୟା ଷ୍ଟୁଡିଓ ପକ୍ସରୁ ଏକ ଅନନ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ "ପୁସ୍ତକ ପରିଚୟ"

ରୁହାନୀ ଖଜାଏନ୍ ଏବଂ ଅନୱାରୁଲ୍ ଉଲୁମ୍ ସାମଗ୍ରିକ ସମୀକ୍ଷା ଏମ୍.ଟି.ଏ ଇଶ୍ୱରନାୟନଲ୍ ଇଣ୍ଡିୟା ଷ୍ଟୁଡିଓ ପକ୍ସରୁ "ପୁସ୍ତକ ପରିଚୟ" ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ନୂତନ ତଥ୍ୟଭିତ୍ତିକ ସିରିଜ୍ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଅଛି । ଯହିଁରେ ରୁହାନୀ ଖଜାଏନ୍, ଅନୱାରୁଲ୍ ଉଲୁମ୍ ଗ୍ରନ୍ଥର ପୁସ୍ତକ ପରିଚୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟତଃ ଜମାଅତ୍ତର ସଦସ୍ୟାବୃନ୍ଦଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ସାଂସ୍କାରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପାଦେୟ ଅଟନ୍ତି । ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସାହାଯ୍ୟରେ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବାରେ ବେଶ୍ ସହାୟକ ଏବଂ ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପ୍ରତି ସଦସ୍ୟାବୃନ୍ଦଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଗ୍ରହ ତଥା ରୁଚି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବେଳେବେଳେ ଏମ୍.ଟି.ଏରେ ପ୍ରସାରଣ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ତତ୍ସହିତ ଏମ୍.ଟି.ଏ ଭାରତର ୟୁଟ୍ୟୁବ୍ ଚ୍ୟାନେଲ୍ (MTA International India Studios) ରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉପଲବ୍ଧ ରହିଛି । ତେଣୁ ଜମାଅତ୍ତର ସଦସ୍ୟାବୃନ୍ଦ ନିଜର ସୁବିଧା ଅନୁଯାୟୀ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକରୁ ଉପକୃତ ହୋଇପାରିବେ । ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିୟାଲ୍ ୟୁଟ୍ୟୁବ୍ ଚ୍ୟାନେଲ୍କୁ ସବସ୍କାଇବ କରନ୍ତୁ ଓ ହ୍ୱାଟ୍ସଅପ୍ ଚ୍ୟାନେଲ୍କୁ ଫଲୋ କରନ୍ତୁ । କାରଣ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଂପର୍କରେ ଯଥା ସମୟରେ ସୂଚନା ମିଳିପାରିବ ।

ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିୟାଲ୍ Youtube ଚ୍ୟାନେଲ୍

ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିୟାଲ୍ Whatsapp ଚ୍ୟାନେଲ୍

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁହନ୍ତି: **كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ**
(ଅର୍ ଚୌବା :119)

ଅନୁବାଦ୍: ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀଙ୍କ ସହ ସାମିଲ୍ ହୁଅ ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: **Amina Begum Saheba, W/o- Mianjan Khan, Jamat Ahmadiya Nargaon, Dist- Cuttack, (Odisha)**

EDITOR Qamarul Haque Khan Sub-Editor: SAYED ATAUL WAHAB Mob: (+91) 8437782443 website: www.akhbarbadr.in	REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUN ODI/2016/68750		MANAGER SHAIKH MUJAHID AHMAD Mobile: : +91 99153 79255 e-mail :managerbadrqnd@gmail.com
	The Weekly	BADAR	
Qadian - 143516 Distt. Gurdaspur (Pb.)			Postal Reg. No.GDP-40/2023-2025 Vol. 10 Thursday- 02 October 2025 Issue No. 40

ପୃ-116ର ବର୍ଷିତ ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର 02-02-2024 ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ଅହମଦିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ନିଜର ରାଜନୈତିକ ସ୍ୱାର୍ଥ ସାଧନ ସକାଶେ ସେଠାରେ ମୁଲ୍ଲାମାନେ ଅହମଦିମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରର ଶରବ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଚାର୍ଗେଟ୍ କରୁଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଚରମପନ୍ଥୀ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଜମାଅତକୁ ବିପଦ ରହିଛି । ଜମାଅତକୁ ଓ ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଦୋହରା ବିପଦ ରହିଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣେ ଅହମଦି ଓ ଜଣେ ନାଗରିକ ହେବା ହିସାବରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷରେ ବିପଦ ରହିଛି । ରବ୍ଝା ଓ ଅନ୍ୟ ସହରମାନଙ୍କରେ ଥିବା ଅହମଦିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସୁରକ୍ଷା ବଳୟ ମଧ୍ୟରେ ରଖନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ଉପଦ୍ରବୀ, ହିଂସାକାରୀଙ୍କ ଉପଦ୍ରବ ଓ ହିଂସା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲେଉଟାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିବା ଅହମଦିମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ । ସଂସାର ଏହି ବାସ୍ତବତାକୁ ବୁଝି ନେଉ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାର୍ଗ ଆଉ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଶୁତା ଓ ଜୀବନ ଚର୍ଚ୍ଚିରେ ହିଁ ନିହିତ ରହିଛି ଯେ, ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଚିହ୍ନ ଓ ତାହାଙ୍କୁ

ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ଅବତାରକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପର୍ଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ☆--☆--☆

କାଦିୟାନ ସ୍ଥିତ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକରଣ ବିଭାଗରେ ମାଲି ସେବା କରିବାକୁ ଥିବା ଲକ୍ଷ୍ମକ ଓ ଆଗ୍ରହୀ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ଦୟାକାରି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ

ସର୍ତ୍ତାବଳୀ:

- (1) ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ବୟସ 50 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ହୋଇ ନଥିବ କି 18 ବର୍ଷରୁ କମ ବୟସ ହୋଇ ନଥିବ ।
- (2) ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ସଂପର୍କରେ କୌଣସି ସର୍ତ୍ତ ନାହିଁ ।
- (3) ଜନ୍ମତିଥିର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ କୌଣସି ସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତ ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ।
- (4) ଯେଉଁମାନେ ମର୍କଜର ନିୟୁକ୍ତି ସଂସ୍ଥାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାକ୍ଷାତକାରରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ହିଁ ସେବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହେବେ । ମାଲି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଭିଜ୍ଞ ଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ ।
- (5) ଲକ୍ଷ୍ମରତ୍ନ (ସାକ୍ଷାତକାର)ରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ସ୍ଥଳେ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ନୁର୍ ହସ୍ନିଗାଲ୍ କାଦିୟାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ପାଇ (ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରାୟ- 2500/-ଟଙ୍କା) ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନୁର୍ ହସ୍ନିଗାଲ୍ ମେଡିକାଲ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବୋର୍ଡ଼ଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ ବିବେଚିତ ହେବେ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ହିଁ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ।
- (6) ସିଲେକ୍ସନ୍ (ପ୍ରାର୍ଥୀ ଚୟନ) ହେବା ସ୍ଥଳେ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ କାଦିୟାନରେ ନିଜର ରହଣୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜେ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
- (7) କାଦିୟାନ ଯିବା ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ବାଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିଜେ ବହନ କରିବେ ।
- (8) ଉଚ୍ଚ ଘୋଷଣାର 2 ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଆବେଦନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ସେହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ହିଁ ବିଚାର କରାଯିବ ବା ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବ ।

ନୋଟ୍: ଲକ୍ଷ୍ମରତ୍ନର ତାରିଖ ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯିବ ।

ଅଧିକ ତଥ୍ୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକଣାରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ
 ନଜାରତ୍ ଦିୱାନ୍ ସଦର୍ ଅଞ୍ଜୁମନ୍ ଅହମଦିୟା କାଦିୟାନ, ଗୁର୍ଦ୍ଦାସପୁର, ପଞ୍ଜାବ, ପିନ୍ କୋଡ୍-143516, ମୋବାଇଲ୍ ନଂ:9888232530, 9682627592
 କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ: 01872-501130
 Email:diwan@qadian.in
 ☆--☆--☆

ପୃ-1ରେ ବର୍ଷିତ ତତ୍ପରର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରୁଛି । କିଏ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ! ଯିଏ ଲକ୍ଷ୍ମରକ୍ତ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ସଫଳ ହୋଇଯିବ ?" (ତତ୍ପର କବିର୍, ଭାଗ-6, ପୃ-147, ପ୍ରକାଶନ ସ୍ଥାନନ-କାଦିୟାନ, 2010 ମସିହା) ☆--☆--☆

ଏମ୍.ଟି.ଏ ଲକ୍ଷ୍ମରନ୍ୟାସନଲ୍ ଲକ୍ଷ୍ମିୟା ଷ୍ଟୁଡିଓ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ବିଶେଷ ଉପସ୍ଥାପନ "ଐତିହାସିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ"

ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଇତିହାସ ଉପରେ ଆଧାରିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ! ଏମ୍.ଟି.ଏ ଲକ୍ଷ୍ମରନ୍ୟାସନଲ୍ ଲକ୍ଷ୍ମିୟା ଷ୍ଟୁଡିଓ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ବିଶେଷ ସିରିଜ୍ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଉଅଛି । ଯହିଁରେ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟାର ଇତିହାସରେ ଘଟିଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଘଟଣାବଳୀର ବିବରଣୀମାନ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁଠି ଉଚ୍ଚ ଘଟଣାବଳୀ ଘଟିଛି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମୁଖ୍ୟତଃ ସେହି ଐତିହାସିକ ସ୍ଥାନକୁ ସେନ୍ଦ୍ର କରି ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ତହିଁରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱମେଧାରୀ (ପ୍ରାମାଣିକ ଭିଡ଼ିଓମାନ) ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିଛି । କାରଣ ଦର୍ଶକମାନେ ଏହା ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ, ଏହି ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକର ନାମ କ'ଣ, କେଉଁଠି ଏହି ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ଅବସ୍ଥିତ ଅଟନ୍ତି? ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବେଳେବେଳେ ଏମ୍.ଟି.ଏରେ ପ୍ରସାରଣ କରାଯାଇଥାଏ । ତତ୍ସହିତ ଏମ୍.ଟି.ଏ ଭାରତର ଯୁଗ୍ମ ବ୍ୟାଚେଲରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉପଲବ୍ଧ ରହିଛି । ତେଣୁ ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ନିଜର ସୁବିଧା ମୁତାବକ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକରୁ ଉପକୃତ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଜମାଅତର ଇତିହାସ ସହିତ ଅବଗତ ହୁଅନ୍ତୁ । ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିୟାଲ ଯୁଗ୍ମ ବ୍ୟାଚେଲକୁ ସବସ୍କାଇବ କରନ୍ତୁ ଓ ହ୍ୱାଟସ୍ ଅପ୍ ବ୍ୟାଚେଲକୁ ଫଲୋ କରନ୍ତୁ । କାରଣ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଂପର୍କରେ ଯଥା ସମୟରେ ସୂଚନା ମିଳିପାରିବ ।

ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିୟାଲ୍ Youtube ଚ୍ୟାନେଲ୍

ଏମ୍.ଟି.ଏର ଅଫିସିୟାଲ୍ Whatsapp ଚ୍ୟାନେଲ୍

କଲମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରକ ନୀତିବାଣୀ)

أليس الله بكاف عبداً
 (ଅବ୍ ଜୁମର: 36)

ଅନୁବାଦ୍: କ'ଣ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜ ଭକ୍ତ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି କି ?
 ତାଲିକା ଦୁଆ: Qamrun Nisa, W/o- Zainul Khan,
 Jamat Ahmadiya Pankal,
 Halqa Qudrat Nagar (Odisha)

କଲମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରକ ନୀତିବାଣୀ)

"ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାଏ ତେବେ ଏହା ବଦଳରେ ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାତ ଶହ ଗୁଣା ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।"

(ତିର୍ମିଜି, କିତାବୁ ଫଜାଲିଲ୍ ଜିହାଦ୍, ବାବ୍ ଫଜଲୁଲ୍ ଇଫ୍ତତା ଫି ସବିଲିଲ୍ଲାହି)

ତାଲିକା ଦୁଆ: Shenaz Begum, W/o- Sheikh Ghulam Ahmed & Family, Jamat Ahmadiya Bhadrak (Odisha)